Barcelona,
7 de desembre de 1931

la rambla

(esport i ciutadania)

A Francesc Macià no li arriben ni els insults ni les insídies

Any II. — Número 99 Redacció i Administració: Rambla de Canaletes, 13, pral. -- Telèfon 14757 , Impremta: Barbarà 11 i 13 -- Telèfon 19603 Preu: 15 cèntims

El Barcelona i l'Espanyol s'hauran de disputar el partit final el dia que pugui acabar-se el Campionat de Catalunya

El Campionat de rugby donà lloc a un accidentat partit a l'Estadi

RUGBY

En un encontre decisiu per a l'adjudicació del trofeu "Copa Catalunya", l'àrbitre es veié obligat a suspendre'l vint minuts abans del temps reglamentari, quan el marcador senyalava: F. C. Barcelona, 6 -- U. E. Santboiana, 5

Si alguna vegada pot dir-se sense exagerar que un encontre esportiu desvetlla veritable expectació entre els aficionats a aquell esport, és segurament quan blau-granes i santboians hon d'acarar-se per a disputar-se el primer lloc d'una classificació, ja sigui un torneig — com en el cas d'ahir — o bé de campionat.

En aquesta ocasió, però, aquesta expectació havia arribat a un grau màxim, mai assolit encara en anteriors lluites d'aquests dos equips, i és que una sèrie de circumstàncies que voltaven el match feien que, més que mai, també, el resultat fos incert.

Perquè s'ha de tenir en compte que era aquest el primer partit que disputaven ambdós equips, després que els santboians conquistaren els títols de campions de Catalunya i Espanya la temporada passada, i a costes del mateix Barcelona, que era qui els detentava des de feia cinc anys. Per altra part, també, els blau-grana es presentaven a la lluita amb un equip completament reformat, molts elements del qual no se sabia el rendiment que donarien davant els campions, encara que d'altres, però, eren ja sobrerament coneguts i consagrats perquè pogués dubtar-se de quina seria la seva actuació, com és el cas d'en Blanquet.

Així, doncs, no és pas d'estranyar que, pesi a la falta absoluta de propaganda, fossin molts els que ahir es dirigissin a l'Estadi, convençuts de presenciar una lluita emocionant, aspecte en el qual — val a dir-ho — ningú no en sortí decepcionat.

Llàstima, però, que la manca de cultura, que tant es fa sentir en totes les nostres activitats, deslluís, una vegada més, un acte purament esportiu.

* * *

A les tres en punt, l'àrbitre senyor Pasqual dohà començ al match, alineant-se els equips de la manera següent:

F. C. Barcelona: Vilaspasa, Folch, Blasco, Joanes, Sardà, Roquellaure, Amat, Blanquet, Jimeno, Aguilar, Rossini, Miret, Masdefiol, Ruiz i Garcia.

U. S. Santboiana: Elies II, Bisbal II, Bisbal I, Gelabert, Aleu, Garrigosa I, Ros, Elies, Massoni, Novials, Valls, Déu, Gual, Balcells i Garrigosa II.

La sortida correspon a la Santboiana, però els blau-grana se situaren immediatament en terrenys contrari. Una touche favorable al Barcelona dóna ocasió a aquest equip d'iniciar un bonic atac, que els campions intercepten. Vilaespasa té ocasió de lluir-se en un magnífic xut que torna el joc al camp santboià. El mig del Barcelona llança una touche llarga sense tenir-hi cap company collocat, donant ocasió al Santboi de fer una forta arrencada, sense conseqüències, però. El quinze campió procura imposar el joc tancat, que és el seu fort, però no aconsegueix sostreure's al domini dels blau-grana, que no es mouen del seu terreny.

Roquelaure fa una magnífica arrencada, però per massa individual, primer, i per falta de decisió, després, no s'aconsegueix l'assaig, amb tot i haver arribat fins a mig metre del terreny de marca.

El joc torna al centre del camp. El Santboi, però, no triga a reaccionar, i aprofitant una sèrie de fallades dels tres-quarts blau-grana, fan una arrencada "de potència", aconseguint Valls marcar un assaig entre pals, que Elies II cura de transformar. Van quinze minuts de joc. Santboiana, 5; Barcelona, 0.

Reprès el joc, torna a dominar el Barcelona, intentant en ocasions diferents un "drop-goal" i un "placé" que fallen. El Barcelona treu pilotes de la "melée", però Amat no aprofita per massa lent. Als vint-i-cinc minuts de joc, Vilaspasa intenta un nou "placé", en ocasió d'un cop franc contra els santboians, reeixint aquesta vegada, assenyalant llavors el marcador: U. S. Santboiana, 5; F. C. Barcelona, 3.

El Barcelona segueix dominant, però els tres-quarts no aprofiten, donant ocasió als santboians a què contraataquin i intentin el "drop-goal" en una ocasió, que no passà per massa curt. Per fi, quan faltaven pocs minuts per acabar la primera part, una bona arrencada dels tres-quarts blau-grana situa el joc sobre la línia de marca dels campions, que poden, però, evitar l'assaig.

El segon temps comença també amb forts atacs dels tres-quarts del Barcelona, i es llueix Blasco en un spint magnífic, que fineix passant a Joanes, al qual els santboians plaquen abans de rebre la pilota. L'àrbitre, amb criteri benevolent (ja que hauria pogut donar un assaig de càstig) concedeix "cop franc" al Barcelona, que Vilaspasa novament converteix en "but". Van dos minuts d'aquest temps, i el resultat és: F. C. Barcelona, 6; U. S. Santboiana, 5.

Poc durà ja la normalitat del joc. Després d'unes quantes obertures de Ros, en plongeon, però sense mirar a qui passava la pilota, una incorrecció (!) de Gual motivà la seva expulsió del camp. El públic es mostra excitadíssim, esbroncant els uns a l'àrbitre i els altres al jugador expulsat, el qual contestà amb actituds no gaire convenients ni pròpies d'esportistes.

Els santboians proven de passar un "placé", que surt curt. Dominen els campions, però els blau-grana es defensen bé, aconseguint Blanquet tornar el joc al camp contrari d'un bon xut a "touche". Aquesta jugada promou fortes discussions, fins a l'extrem que l'àrbitre es veu obligat a expulsar Novials del camp, el qual per rebellar-se contra aquesta justa decisió no troba altre camí que agredir-lo a cops de puny.

No cal dir que en arribar aquí, l'excitació entre el públic assoleix el grau màxim, fins a l'extrem de saltar al camp molts espectadors, i obligant als guardes de l'Estadi a acarar les armes als assaltants.

Pacificats els ànims, tornà a reprendre's el partit, però per pocs minuts, ja que un incident entre Elies i Ruiz provocà la seva expulsió i una nova invasió del públic,

Vicents Piera

Diumenge vinent, hores després d'haver-se jugat a Dublín el partit Irlanda - Espanya, serà homenatjat amb un hopar "de germanor" el notabilíssim jugador del F. C. Barcelona, diverses vegades internacional, Vicents Piera.

Aquest sopar "de germanor" que un grup d'amics dedica a Vicents Piera té — no hem d'enganyar-nos — tot el caràcter d'un acte de desgreuge davant el fet de no haver estat comptat el jugador esmentat per a integrar l'expedició de futbolistes republicans a Anglaterra i Irlanda.

Hem dit que l'acte és organitzat per un grup d'amics. No diem d'admiradors perquè Piera és un d'aquells pocs jugadors que té admiradors entre els amics i entre els adversaris. I l'acte de diumenge és organitzat exclusivament pels amics.

Vicents Piera és prou modest i hauria rebutjat aquest acte de "germanor" si hom li hagués donat la significació que hem dit. Nosaltres, però, contra la seva modèstia que ha obligat els organitzadors a cercar un qualificatiu que justifiqués l'homenatge, volem dir, ben alt i ben clar, que l'acte de diumenge vinent ha d'ésser, precisament, de desgreuge. Vicents Piera — oblidat pel seleccionador — ha d'ésser proclamat pels seus amics — com ho és, íntimament, pels seus enemics — internacional per dret propi, mentre no es demostri el contrari.

LA RAMBLA, que estima el nom de Vicents Piera com una de les més legítimes glòries de l'esport nacional català, sent una satisfacció sincera en manifestar la seva adhesió a l'acte de diumenge vinent. I el qualifica d'oportú, just i necessari.

Vicents Piera, que veu passar els anys sense que ningú aconsegueixi desbancar-lo del lloc de mestre entre els mestres de l'esport britànic, mereixia una consagració definitiva en la seva carrera, mereixia actuar a Londres com un dels més alts exponents que és del nostre futbol. Hom no ha volgut que fos així. Tots sabem que per culpa d'ell no ha estat. Cal, doncs, que els seus admiradors palesin d'una manera eloqüent i definitiva que en aquesta postergació tampoc no hi tenen res a veure. I que, a més, en protesten.

Soler: Llamp! Li he fet un "faut" als ronyons! Ara farà tirar un "free-kick" a favor del Collegi d'Arbitres!

Un reportatge sensacional

Josep Samitier, futur jugador de l'equip anglès "Arsenal"?

També es parla del "Bolton Wanderers". -- Els partits contra Anglaterra i Irlanda poden aclarir el misteri. -- Els tècnics anglesos que coneixen el jugador català, opinen que posat a Anglaterra Samitier podria jugar i donar rendiment encara uns quants anys. -- I Zamora?

LA BOMBA

Quan el nostre amic — home profà en coses d'esport — ens va dir que possiblement Samitier ingressaria en els rengles dels professionals de l'Arsenal, no se'ns ocorregué altra cosa que somriure. El nostre somriure, és clar, significava amb eloqüència la nostra incredulitat.

Aleshores, el nostre amic — que no ha vist mai un partit de futbol — ens va preguntar:

—Es de debò que no us ho creieu?

—Naturalment.

—Doncs jo us asseguro — afegí — que hi ha quelcom d'això. I si us interessa saber més coses...

No el deixàrem acabar. L'afer, innegablement, era — és —d'un interès periodístic excepcional. I li demanàrem com, de quina manera i en quin lloc podrien donar-nos una informació sobre aquest punt.

—Demà a la tarda, millor, demà passat — digué, amb un aplom que ens desconcerta — sigueu a la terrasa del "Royal", a dos quarts de cinc. Puix que veig que l'afer us interessa, tindré una gran satisfacció a facilitarvos més dades de primera mà.

—De primera mà, dieu?

—Sí, és clar. Jo no us puc dir més del que us he dit. Aquestes coses del futbol — com sabeu — no m'interessen poc ni gaire. I si us he dit això de Samitier, ha estat perquè em creia — com veig, efectivament — que a vós us podia interessar.

Davant la perspectiva d'una informació sensacional i sense saber si allò que ens acabava de contar el nostre amic ens ho crèiem o no ens ho crèiem, vam sentir de seguida l'egoisme professional, l'amor propi periodístic, i demanàrem al nostre amic que allò que ens acabava de dir no ho expliqués a ningú.

Ens ho va prometre, i l'endemà passat, a dos quarts de cinc en punt, esperàvem l'arribada del personatge que ens havia de facilitar dades de *primera mà*.

EN EFECTE...

El nostre amic arribà acompanyat d'un senyor alt, prim, ros, vermell de cara i amb ulleres de carei. De seguida vam endevinar que aquell personatge — evidentment estranger— no sabia res de l'entrevista preparada pel nostre amic, puix que aquest va aparentar una gran sorpresa en trobar-nos.

Ens presentà — dient només el nostre nom i abstenint-se de dir la nostra professió— i a continuació ens va dir, simplement, presentant-nos el personatge misteriós:

—Mr. Hupson.

S'assegueren a la nostra taula. Hom inicià la conversa parlant del temps —la majoria de converses comencen així — es parlà després de política i més tard es va parlar de Barcelona.

Nosaltres estàvem neguitosos esperant el tema que ens interessava. Després de parlar de Barcelona, es parlà de negocis i a l'últim — com aquell que no dóna importància al que diu — el nostre amic va fer una allusió al partit de futbol Anglaterra-Espanya que s'ha de jugar el dia 9.

—Jo no sóc pas aficionat al futbol— digué — però aquesta mena de partits m'interessen.

Jo vaig callar. No sabia pas el que havia de fer.

El senyor estranger — amb un castellà d'"El amigo Teddy" — comentà l'expectació que entre els anglesos havia desvetllat aquest partit. Hi ha un interès formidable — afegí — per veure l'equip espanyol i molt especialment per veure el joc de Samitier.

Vam fer el desmenjat i com aquell que no sent un gran interès per la conversa, ens vam decidir a intervenir:

—El Samitier d'avui ja no és aquell Samitier de cinc i sis anys enrera...

MR. HUPSON, CANTA...

Mr. Hupson, somrigué.

—Ja ho sé, ja — digué —. També ho saben al meu país. Però Samitier

sota la disciplina dels "pross" britànics, podria ésser "star" uns quants anys...

—Voleu dir? — replicàrem fent l'orni.

—Ja ho crec. Precisament, hi ha un club — més ben dit, dos: l'Arsenal i el "Bolton Wanderers" — que volen fer-li proposicions.

—I què esperen?

—Esperen l'actuació del vostre jugador a Londres i a Dublin. Jo, que tot sovint vinc a Barcelona, he informat continuament als dirigents de l'Arsenal de la forma de Samitier, i sé, positivament, que segons com actuï en els dos partits vinents les proposicions seran formalitzades.

—No dèieu que el "Bolton Wanderers" també...?

—Sí, però dels treballs que faci aquest club no us en puc dir res, perquè no en sé res. Jo no treballo més que per l'Arsenal. Altrament, crec que si els dos clubs se'l disputen, guanyarà l'Arsenal, perquè pagarà més.

—En sap alguna cosa l'interessat?

—Per conducte meu, no. Ara que podria ésser que en sabés alguna cosa per altres conductes. Fixeu-vos en un detall: l'interès que ha tingut Samitier, aquesta vegada, d'ésser seleccionat. Feia molt de temps que a Samitier no li interessava gaire participar en partits internacionals, tothom ho sap. A què és degut aquest interès d'ara? No ho sé, però és molt versemblant que sigui degut a les intencions de l'Arsenal...

—Sabeu les condicions que li ofereixen?

—No s'han concretat. Hi ha la certesa, però, que si no s'arriba a un acord no serà per diferències econòmiques. El sou, evidentment, no seria una cosa extraordinària, mica més, mica menys, el mateix que cobra aquí. Però cobraria pel traspàs una gran quantitat — no puc dir quant — que li asseguraria per sempre la vida.

—I el Barcelona — preguntem nosaltres amb el mateix to de poc assbentats — què hi diu?

—Oh!, el Barcelona — ens respon— no en sap res, per ara. Abans que tot, cal lligar caps amb l'interessat. Altrament — afegeix amb una certa satisfacció — tenim entès que a fi d'aquesta temporada, Samitier quedarà lliure en compliment dels tractes en vigor.

No volem replicar. No volem saber d'on ha tret això. En tenim prou perquè ens demostra que l'ofensiva de l'Arsenal deu anar seriosament quan de totes aquestes coses s'han preocupat.

—Així, digueu que aquests partits seran per a Samitier com una mena d'exàmens?

—Això mateix — ens diu tot rient—. Si Samitier té a Londres una d'aquelles tardes que jo li he vist a Barcelona, us asseguro que l'any vinent, Samitier serà "pross" britànic. Tingueu en compte — afegeix— que el meu país és el bressol del futbol i que no cal pas que Samitier actuï tota la tarda com un lleó. N'hi haurà prou amb què faci algun gol d'aquells que només sap fer ell i mitja dotzena de jugades de les seves. Hom es captindrà de seguida de la seva vàlua — que jo encara considero extraordinària — i l'Arsenal farà el cop de cap.

A Anglaterra — segueix dient, en pla de confiança — aquest afer tenia molts adversaris. Hom considerava una humiliació per a Anglaterra això de contractar un jugador continental. A mesura que passen els dies, però, aquests adversaris van minvant, i jo estic segur que si Samitier té una bona tarda a Londres, desapareixeran del tot.

Això serà — ens diu, com si la cosa fos un fet — un motiu d'orgull per al vostre futbol. Perdoneu si sóc petulant, però...

—Evidentment — responem—és així com dieu.

I ZAMORA?

Posats ja en el camí, no podem aguantar-nos més estona, i li engeguem:

—I com és que no han pensat en Zamora...?

—Oh! — ens talla, tot somrient.— Zamora! Zamora! Es el jugador estranger més popular a Anglaterra. Prou que se n'ha parlat, prou que s'hi ha pensat. Però Zamora — vós ja deveu saber-ho — no es troba respecte al Madrid, en les condicions que Samitier es troba respecte al Barcelona. I com que el Madrid voldria cobrar tant com el jugador.... enteneu?

—Així, queda descartat que hom pensi fer proposicions a Zamora?

—Descartat, en el que fa referència al meu club. Ara que jo no puc respondre del que pugui fer, per exemple, l'Everton, el Tottenham o el Chelsea... compreneu?

PARAULA ES PARAULA

—I vós — preguntem — heu parlat amb Samitier?

—No. Jo no he tingut necessitat de fer-ho, fins ara. Jo m'he limitat a fer d'informador del meu club. Quan jo li parli serà senyal de cosa feta.

La conversa durà, encara, una bona estona. Parlem d'una infinitat de coses que omplirien moltes quartilles. El més important, però, queda transcrit.

En acomiadar-nos, Mr. Hupson ens demana:

—Jo no voldria que això s'escampés per Barcelona, fins que Samitier sigui a Londres. Em doneu paraula?

La hi donem.

Ja veu Mr. Hupson com l'hem complerta.

AROMES DEL MONTSERRAT
Gran licor, únic elaborat pels RR. PP. Benedictins d'aquell Monestir ★ ★ ★ Representant: JOAN FONOLLEDA SERRA — Barcelona

obligant a l'àrbitre a suspendre el partit en mig d'un formidable escàndol, i quan faltaven encara vint minuts de joc. El resultat en aquest moment era de: F. C. Barcelona, 6; U. S. Santboiana, 5.

* * *

Hem procurat fixar-nos, en el transcurs de la partida, en l'actuació de les diverses línies d'ambdós equips, a l'objecte de fer un petit comentari comparatiu de la seva respectiva manera de jugar.

Començant pels defenses, hem notat de seguida una gran superioritat de Vilaspasa sobre Elies II, tant en seguretat en la recepció com en el placatge i igualment en el xut a "touche".

Els tres-quarts cal dir sincerament que ens han decepcionat uns i altres. Sobre el paper sembla existir una certa superioritat en els blau-grana, però les seves contínues fallades diuen molt poc a favor d'ells. Al segon temps, però, sembla que s'havien arranjat quelcom, cosa que no hem pogut acabar de comprovar per la interrupció del joc. Cal dir, també, en defensa seva, que jugaven incomplets, ja que Ducrós no pogué actuar per trobar-se lesionat.

Els mitjos d'obertura no han fet en aquest encontre cap jugada genial ni prou significada per a poderlos remarcar favorablement. Amb tot, Roquelaure s'ha mostrat millor coneixedor d'aquest difícil lloc que el seu antagonista.

Tampoc sobresortiren gaire els de "melée". Ros, efectista, però poc precís, i Amat, si bé més precís, excessivament lent de joc i de concepció.

Per altra part, ambdós pateixen del defecte general en aquest lloc, de tancar el joc en voler ésser individuals.

No és pas ja tan fàcil de fer el comentari de l'actuació de les davanteres d'aquests equips. Com sempre, foren elles les que portaren el pes del partit i on les lluites foren més aferrissades. Els blaugrana no hi ha dubte que portaven individualitats més destacades — Blanquet, Jimeno, Aguilar, Masdefiol, etc. — però el conjunt santboià fou sempre superior, la qual cosa els permetia d'acabar millor les jugades i treure'n un major profit. Les forces, però, eren igualades, motiu pel qual la lluita fou sempre viva, fins i tot amb excés, ja que acabà degenerant en incorrecta. Per l'avenir caldrà que el Santboi no fii tant en la seva potència, si vol tenir real avantatge, ni el Barcelona en les seves individualitats, que, poc cohesionades, poc profit donaran al seu equip.

* * *

Per acabar, dues paraules sobre els incidents lamentables que foren causa de la suspensió de l'encontre.

¿Què pensa fer la Federació de Rugby davant d'aquest cas d'agressió a un àrbitre en funcions?

Tothom que, sense partidisme, presencià l'encontre pogué comprovar la serena labor del senyor Pasqual en la seva direcció. Per aquest motiu és, doncs, doblement punible l'acte d'incultura de l'agressor, al qual és d'esperar serà aplicat el màximum de pena que assenyalen els reglaments per aquests casos, o siguigui cinc anys d'inhabilitació. Sols així serà possible d'evitar la repetició d'aquests fets repugnants.

I també caldrà que decideixi la manera com queda l'encontre efectuat, ja que, suspès abans del temps reglamentari, no se sap si es dóna com a vencedor el Barcelona, que en aquell moment portava avantatge, o si serà necessari repetir-lo, tenint en compte la puntuació aconseguida. Ja veurem quina serà la seva decisió.

MART.

El campionat de Catalunya

Els resultats

Primera categoria

Espanyol-Júpiter, 4-0.
Martinenc-Barcelona (ajornat).
Palafrugell-Sabadell, 4-2.
Catalunya-Badalona, 1-3.

CLASSIFICACIO

Espanyol	13	10	0	3	50	14	20
Barcelona	12	9	1	2	38	9	19
Júpiter	13	8	1	4	32	21	17
Sabadell	13	5	2	6	22	21	12
Badalona	13	5	1	7	16	7	11
Palafrugell	13	3	3	7	12	38	9
Martinenc	12	4	0	8	23	47	8
Catalunya	13	2	2	9	16	34	6

Segona categoria preferent
GRUP A

G. Tarragona-Reus, 1-0.
Santboià-Sans, 0-4.
C. E. Vilanova-Sant Andreu, 3-0.
Güell-Vilafranca, 1-3.

CLASSIFICACIO

Sans	12	8	2	2	32	6	18
Vilafranca	12	6	4	2	26	19	16
Sant Andreu	12	7	1	4	28	18	15
Santmoià	12	5	4	3	21	18	14
Reus	12	6	0	6	17	17	21
G. Tarragona	12	3	3	6	15	24	9
C. E. Vilanova	12	2	3	7	12	31	7
Güell	12	2	1	9	14	32	5

GRUP B

Ripollet-Iluro, 2-2.
Terrasa-Girona, 3-2.
Manresa-At. Sabadell (ajornat).
Granollers-Horta, 2-0.

CLASSIFICACIO

Ripollet	12	6	4	2	26	18	16
Terrassa	12	6	4	2	21	13	16
Granollers	12	7	2	3	21	17	16
Horta	11	6	2	3	13	15	14
Iluro	12	6	2	4	30	17	14
Girona	12	4	1	7	21	25	9
Manresa	10	1	3	6	8	21	5
At. Sabadell	11	0	2	9	5	24	2

A TERRASSA

Girona, 2 - Terrassa, 3

A mesura que el torneig va avançant camí de la final, i degut a la bona classificació del Terrassa, l'afició acudeix al camp, i això féu que a l'hora de començar el partit presentés ahir un aspecte magnífic.

El partit tingué dues fases completament distintes. Un primer temps de bon futbol, durant el qual es destacaren les dues davanteres, les quals feren funcionar el marcador amb una oportunitat que feia més interessant la lluita. Al cap de deu minuts el Girona aconseguí el primer gol. Contraatacà el Terrassa i Aratells i Losada promogueren jugades de perill que obligaren a actuar el porter gironí, que per cert ho féu esplèndidament.

Un defensa del Girona incorregué es penalty; executà el càstig Cadafalc, el porter blocà, però se li escapà la pilota i Cadafalch, amatent, la rematà a la xarxa.

Al cap d'un minut, Losada acabà una jugada individual d'Aratells amb un xut que es convertí en el desempat. Reacció del Girona i nou empat totseguit. Es veuen jugades magnífiques, amb domini del Terrassa.

Quan mancaven pocs minuts per al descans, Losada establí el resultat definitiu d'un cop de testa.

La segona part fou tot el contrari de la primera. Sigui perquè la davantera del Terrassa estigués esgotada o bé que no encertava a lligar les jugades, el Girona reaccionà, encara que feblement, i el temps transcorregué en mig d'una apatia general.

Els equips, a les ordres del senyor Solà, s'arrengleraren de la següent manera:

Terrassa: Agustí, Vila, Bartomeus, Castro, Recasens, Cadafalch, Mazarraza, Marrugat, Losada, Rediu i Aratells.

Girona F. C.: Puig, Martorell, Farró, Vinyes, Comes, Cases, Torres, Flavià, Torerlles, Escuder i Ferrer.

CESC

A SANS

El Vilanova bat el Sant Andreu per tres gols a cap

Si el Sant Andreu, malgrat no batre's a casa seva sembla que podia tenir millor avantatge sobre els vilanovins, que sofreixen una desqualificació del seu camp perquè el del Sans (on es jugava aquest partit) podia sempre mereixer millors garanties de públic als grocs i vermells, no varen pas saber-se'n aprofitar perquè la confiança tal vegada en les seves pròpies forces o bé una manca d'encert en les rematades a gol va fer-los perdre sorollosament un partit que tots esperàvem que els andreuencs podrien guanyar.

El primer temps va transcórrer monòtonament, però sense alteració del resultat, i després del descans ja els de Vilanova varen tenir més sort en el seu entusiasme i en la seva empenta, apuntant-se tres gols ben "rodons", deguts a Olària, el primer; a Gonzàlez, el segon, i a Català el darrer.

Es sorprenent la victòria vilanovina pel seu nombre de gols i perquè fora de casa seva no era pas d'esperar que el Sant Andreu gos batut tan radicalment, i menys en un terreny neutral, precisament de Barcelona.

Prada, que va arbitrar, no amb la satisfacció precisament dels vencedors (dels vençuts no cal ni parlar-ne), va arrenglerar els equips de la següent manera:

U. E. DE SANT ANDREU. — Petrus, López, Soler, Codina, Duran, Inglion, Comes, Vallribera, Ferrer, Cuscó i Torelló.

A. O. DE VILANOVA.—Alvarez, Aparici, Gimeno, Domingo, Bertran, Callao, Vidal, Català, Gonzàlez, Olaria i Arnaez.

Qui més va distingir-se fou la defensa vilanovina i ensems fou constatada l'escassa sort sempre de Vallribera.

A SANT BOI

El Santboià perd davant el Sans per quatre gols a cap

L'expectació per aquest partit era una cosa mai vista en aquesta població.

S'havien fet tantes i tantes suposicions sobre el futur resultat de l'encontre i les derivacions que podia arrostrar a la classificació general una victòria santboiana, que per motius del gol-average collocaria el club ribereny davant del Sans, que els socis d'aquest club i simpatitzants del mateix envaïren la tranquilla vila llobregatana, disposats a donar ànims i ajudar amb l'escalf de llur presència, perquè els jugadors estrellats sortissin vencedors d'aquesta dura prova i es calcessin quasi amb seguretat el títol de campions.

Els del Santboià, engrescats amb la brillant segona volta que portava el seu equip i amb la confiança que els donà l'empat de Vilafranca, també acudiren al camp sense faltar-n'hi ni un i això féu que a l'hora que Santiago senyalà el començament de la lluita, el camp oferís un aspecte superb, mai vist en aquesta població. Es calcula en cinc o sis mil persones les que estan esperant, amb gran passió el desenllà de la lluita.

El Sans es presenta com de costum:

Domènec, Villacampa, Toredeflot, Soligó, Vela, Bartolí, Gironès, Besolí, Llobera, Mota, Calsina.

El Santboià va arenglerar Montserrat, Lacal, Mir, Cifuentes, Elies, Puig, Sosgiedra, Alejo, Ribes Castells i Galtés.

A CAN RABIA

El Júpiter és batut per l'Espanyol per quatre gols a cap

Després de les brillants actuacions de l'equip del Poble Nou, aquest partit celebrat ahir a can Ràbia tenia per a l'Espanyol totes les característiques d'una semifinal difícil.

Els fets, però, s'encarregaren de demostrar que no sempre que es tem un adversari resulta difícil. Ahir l'Espanyol va desfer-se del seu contrincant amb relativa facilitat i la victòria aconseguida, per quatre gols a cap, li permet d'assegurar-se el segon lloc del campionat, i esperar el partit final amb el Barcelona amb l'esperança d'adjudicar-se el primer.

La primera part acabà amb un sol gol a favor de l'Espanyol. La lluita, en els primers tres quarts, fou molt disputada, però després del descans, el Júpiter — que presentava un equip bastant deficient — va enfonzar-se de mica en mica, i l'Espanyol aconseguí marcar tres gols més, com hauria pogut fer-ne algun altre.

Va jugar-se dur — sense arribar a les violències — i a darrera hora, quan ja no hi havia res a fer, el Júpiter reaccionà, sense aconseguir millorar el resultat.

Arbitrà el senyor Camorera — el qual hagué d'ésser retirat a la segona part a causa d'un accident fortuit— substituit per un jutge de línia, i els equips s'arrengleraren així:

ESPANYOL: Aznar, Saprissa, Moliner, Franco, Layola, Pauses, Prat, Besolí, Edelmiro, Soler i Jover.

JUPITER: Francàs, Castells, Routre, Altès, Rosalenc, Ortuño, Mas, Obiols, Perera. Rodríguez i Morales.

A. K.

A PALAFRUGEL

El Palafrugell bat el Sabadell per quatre gols a dos, en un partit que deslluí la desencertada actuació de l'àrbitre

Abans de tot, hem de fer constar que nosaltres hem estat sempre enemics del sistema de compensacions que, per dissort, molts àrbitres empren amb excessiva freqüència als camps de futbol.

Per tant, abans d'analitzar la tasca dels dos equips en el partit que anem a ressenyar, vagi la nostra més enèrgica censura per a l'arbitratge lamentable de Vibreta, que ha tirat per terra tot el que de partit mancava a veure quan s'ha produït la primera errada important, millor diríem imperdonable, tractant-se d'un àrbitre de la seva categoria, i que, sortosament, no ha degenerat en incidents gràcies al seny i a la civilitat que una vegada més ha posat de manifest el públic palafrugellenc.

Durant la primera part, no s'han presentat complicacions, i Vilalta, amb més o menys dificultat, se n'ha sortit.

Però a la segona, un avenç de la davantera local ha finalitzat amb un xut de Miquel, que Giner ha tret quan passava més d'un metre de la ratlla de gol.

La jugada, clara, neta, precisa. El gol, indiscutible.

Fet i fet, però, això d'indiscutible devia ésser una cosa molt relativa, per quant el senyor Vilalta no ha cregut oportú concedir-lo.

Això ha estat el principi d'una sèrie de desencerts, començant pel més gros en assenyalar un faut imaginari quan Castelló salvava un gol segur rebutjant la bala amb totes dues mans. Des d'allavors, s'ha limitat a xiular a la bona de Déu, repartint equitativament les faltes, per tal que ningú quedés descontent.

Vilalta ha deixat a Palafrugell un trist record, junt amb una aureòla d'ineptitud que ha de tardar molt a esborrar-se.

Els equips eren:

SABADELL.—Massop (Linares), Giner, Pérez, Martí, Querol, Mota, Crespo, Bertran, Garreta, Calvet i Mata.

PALAFRUGELL.—Bru, Blanc Colomer, Ponç, Castelló, Cabanes, Goiri, Espada, Miquel Amet ller i Reixach.

AL GUINARDO

El Catalunya fou batut pel Badalona per tres gols a un

Es una llàstima el que li passa al Catalunya, ja que és un equip al qual es veu treballar amb fe i entusiasme, encara que amb aquestes irregularitats que se li noten es veu ben bé que hi ha una colla d'equipiers que no estan bregats per celebrar partits d'importància. D'altra manera, no comprenem aquesta pèrdua de serenitat quan les coses no els van bé. El dia de l'Oviedo n'hi havia per empipar-se, puix que es va perdre un partit que havia de guanyar-se necessàriament. Els mateixos asturians confessaren després al guarda-roba que no comprenien com havia estat aquell desinflament dels seus adversaris. Ahir no hi hagué tal desinflament, car el Badalona gairebé en tot moment fou el millor equip sobre el terreny, però en canvi a la primera part, o millor dit, en els primers moments de joc, els del Catalunya jugaren a plaer i fins i tot en algun moment desbordaren els seus contraris, encara que això, com mja queda esmentat més amunt, durà molt poc, dissortadament per als colors dels graciencs.

El Badalona no féu tampoc res que sortís del corrent. Els primers moments foren els més durs per al dit equip, car hagué de lluitar amb l'entusiasme dels seus adversaris. Després, quan aquest entusiasme es fongué, es pot dir que ja no quedà equip del Catalunya, i el Badalona anà fent, sense matar-s'hi, i s'embutxacà el partit per la diferència de dos gols, com se l'hauria pogut emportar per més diferència si els seus davanters haguessin estat més encertats en els xuts.

No hi havia molta gent al camp, encara que hi havia molta animació, car hom confiava que el Catalunya es voldria refer de la derrota del diumenge passat davant els ovetencs. Les primeres jugades semblaven confirmar l'opinió general, però després veiérem que ens haviem equivocat en veure com el Badalona es feia amo de la situació. En Miró jugà amb el mateix entusiasme de sempre, però no estigué gaire encertat, i la bona actuació de la defensa badalonina fué que encara pogués fer menys. Tots els seus companys de línia tingueren bons els primers moments, però també foren els que més de pressa anaren al desconcert. Els badalonins treballaren tots, i un dels que més es destacaren fou l'autor material de la victòria, car féu els dos primers gols, i el tercer fou obtingut mercè a una esplèndida centrada que féu a Arquer. En Forgues no està gaire en forma ni engegà cap d'aquells trets que fan posar els cabells de punta.

Arbitrà el col·legiat Espelta a completa satisfacció de tothom, car si bé tingué alguns petits errors, hom ja sap que en qüestions d'àrbitres és poc menys que impossible de trobar la perfecció. A les seves ordres s'arrengleraren els equips de la següent manera:

Catalunya: Cruz, Claudio, Ibáñez, Alsinyana, Burguette, Flequer, Artigues, Lluch, Miró, Saló i Esteve.

Badalona: Florença, Isern, Roure, Kaiser, Font, Mena, Millan, Forgues, Arquer, Redó i Perera.

A. P.

L'EUROPA ENCARA BELLUGA...

Semblava que amb el canvi de nom, primer i la fusió amb el Gràcia, després, l'Europa, aquell Europa tan simpàtic de l'homogeneïtat i l'hado adverso se n'havia anat a norris. Però succeeix que l'Europa encara belluga, encara viu, modestament, és natural, i a la Lliga amateur, però els que foren partidaris i màrtirs ensems del famós club gracienc poden donar-se el goig de veure que el nom del cercle subsisteix, i hi ha jugadors que lluei-xen i defensen els seus colors blanc i blau...

Demà a la tarda, sense anar més lluny, l'Europa jugarà al camp del Guinardó un partit de campionat de Catalunya amateur amb el Santfeliuenc.

Això si no plou!

J. ROCA
JOIER
RAMBLA DEL CENTRE. 33 PASSATGE BACARDI. 2

10=10

És a dir: un paquet de deu fulles "TOLEDO" equival a deu fulles absolutament perfectes, idèntiques en suavitat i llarga durada, perquè una prèvia escrupolosa revisió rebutja rigorosament les defectuoses
Això demostra que les
FULLES D'AFAITAR
"TOLEDO"
DE LA FÁBRICA NACIONAL DE TOLEDO
SÓN LES MÉS ECONÒMIQUES EN VENDA
PRODUCTES NACIONALS, S. A. - MADRID

Restaurant Catalunya
recomana a la seva distingida clientela i al públic en general, la incomparable
SOPA DELS PESCADORS Plat creació de la casa

un tapaboques?...no.!

Unes quantes Gaba es molt millor! El fred es solament un compliment del microbi Reduïu aquest a la impotència i podreu desafiar el fred sense temença d'un refredat.
Aneu, treieu-vos aquest tapaboques tan desagradable, però preneu de tant en tant algunes Gaba. Son delicioses i com que la seva composició és solament de produccions naturals, en podeu prendre tantes com vulgueu sense perill per a l'estòmac.
60 cèntims caixa petita
Caixa gran 2.10 pessetes
Nova caixa UNA pesseta
Gaba

Cuideu la vostra gola diàriament—gargaritzeu en sec amb les delicioses Gaba—

Vestireu bé i gastareu poc
SI COMPREU LA VOSTRA TALLA DE VESTIT O GAVANY EN AQUESTA CASA

PANYERIA
La Tèxtil Catalana
ACTUALMENT
"Cortes" vestit estam, a 45 ptes.
" " xeviot a 35 "
" gavanys novetat, 35 "
Secció de sastreria a mida
Tallador de primer ordre
SECCIO DE CONFECCIONS
Abrics confeccionats, a 50 Ptes.
Plomes novetat, a 14 "
Trinxeres tres teles, a 45 "
SECCIO DE CAMISERIA I GENERES DE PUNT
Les millors qualitats. Els preus més limitats

VENIU A VEURE'NS I US EN CONVENCEREU
PANYOS I NOVETATS
La Tèxtil Catalana
PLAÇA DE L'ANGEL, NUM. 1

Aigua de Rocallaura
La deu més rica del món. — Si patiu d'ALBUMINURIA, LITIASI URICA (MAL DE PEDRA), BRONQUITIS PARENQUIMATOSES, NEFRITIS CRONICA, us guarireu radicalment amb
Aigua de Rocallaura
DIPOSITARIS GENERALS: FORTUNY, S. A. - Carrer Hospital, 32, i Salmeron, 133

MOTORISME

La III Carrera en Costa a Vallvidrera

La "Rudge" triomfa novament i Orobitg assoleix la Copa del President de la Generalitat de Catalunya

Poden estar contents els dirigents del Motorisme Club Barcelona. L'èxit assolit ahir a Vallvindrera els consagra com a organitzadors de primer rengle.

No és d'estranyar que entre la molta afició que el nostre públic està demostrant, ja fa temps, per totes les coses del motor, la brillant inscripció assolida i el temps esplendidíssim que ahir vàrem gaudir, la muntanya de Vallvidrera es veiés curulla d'una gernació àvida de fruir les emocions pròpies d'aquestes interessants manifestacions motoristes en pujada. Tots els revolts del circuit estaven plens d'aficionats, però majorment el denominat de "la crítica" no hi hauria cabut materialment cap més persona.

No cal dir que degut a les immillorables condicions de visualitat va ésser aquest viratge el nostre punt d'observació.

La llista d'inscrits—que com abans dèiem era nombrosa i de qualitat—i el número corresponent de sortida, estaba integrada pels següents participants:

CATEGORIA NO EXPERTS

Motos 250 c. c.

1.—Joan F. Bierger, Simó.
2.—Patteck, A. I. S.
3.—Saura. X. X.

Motos 350 c. c.

4—Arrotisuarf, X. X.
5.—Salvador Vidal, Dunelt.
6.—I. A. M., I. A. S.
7.—Ferran B. Martin, Velocette.

Motos 500 c. c.

8.—Joan Ramírez, Motosacoche.
9.—Josep Alemany, Douglas
10.—Jaume Ponç, Motosacoche.
11.—Josep Sans, Rudge.
12.—Angel Díaz, Norton.
13.—Gabriel Vancells, Norton.
14.—Josep Rabassa, Rudge
15.—Porthos, Norton.

Sidecars

24.—Soro, Motosacoche.
25.—Diavolo, Norton.
26.—Alfred Cantenys, Dunelt.

CATEGORIA EXPERTS

16.—Octavi Maçó, Ravat 175 c. c.
17.—Floric, Dunelt 350 c. c.
18.—Francesc Garcia, Norton 500 c. c.
19.—Joan Baliarda, Dunelt c. c. 350.
20.—Royal, B. S. A. 500 c. c.
21.—Orobitg, Rudge 350 c. c.
22.—Joaquim Carrasco, Norton 350 c. c.
23.—Muntanyola, Norton 500 c. c.

SIDECARS EXPERTS

27.—Ferran Aranda, Rudge c. c. 500.
28.—Avelí Garriga, Dunelt c. c. 500.

Triciclos

29.—M. Simó, Simó 350 c. c.
30.—Llagostera, D'Irsan 750 c. c.

Cotxes

31.—Platino, Amílcar.
32.—Misol, Ford.
33.—Claupa, Ford.
34.—Lasulo, Chenard Walker.
35.—Dimi, Lancia.
36.—J. Iglésies, Ford.
37.—J. Hugas, Hudson.
38.—Antoine, Fiat.
39.—Solano, Chevrolet.

Petit Michelin
JOSEP M. GALOBART
Reparació i venda de neumàtics i cambres
Accessoris per a automòbils
Aragó, 247 - Telf. 73452

40.—J. M. V., Ufa.

Deixaren de prendre la sortida, els números: 3, Saura; 5, Vidal; 16, Maçó; 24, Soro; 25, Diavolo; 19, Balianda; 20, Royal; 30, Llagostera; 37, Hugas; 38, Antoine, i 40, J. M. V.

Total de 40 inscrits deixaren de presentar-se 11.

A les onze i deu minuts es donà el senyal de sortida, i pocs minuts després passà per davant del viratge de "la crítica" el número 2, el qual agafa el viratge a bon tren.

Poc després, Arrotisuarf ens fa sentir la primera emoció de la jornada, puix que pren el revolt massa tancat i dóna la sensació que va a caure, però redressa a temps la màquina i surt del viratge força bé. J. A. M. passa a bon tren i sense novetat.

Ens diuen que Vidal ha tingut pana. Martin és, fins ara, el que millor i a més velocitat ha pres el revolt. El públic l'aplaudeix.

Comencen des d'ara les emocions fortes.

Romírez agafa massa fort el viratge i la màquina li patina, ço que motiva un xic d'esglai entre el públic; surt, però, sense novetat del revolt i sembla que ha aconseguit un bon temps.

Pocs metres abans d'arribar al viratge cau el corredor Alemany. La gent envaeix la carretera, i la escassa força pública —un parell de civils—que guarda l'ordre en aquell interessant i concorregut punt, es veu un xic apurada per tal de fer aclarir la carretera.

L'accident, segons ens diuen, no ha tingut greus conseqüències per al pilot.

Passa poc després Ponç, el qual sembla que més que a una carrera vagi d'excursió. Ben a l'inrevés de Sans, que puja a un tren molt fort i passa el revolt com el passen els grans asos. Es llargament aplaudit pels espectadors.

El corredor Díaz, que pujava a una velocitat fantàstica, en arribar al viratge li patina la màquina i cau violentament. La xarxa metàllica que protegeix aquell revolt evita un veritable contratemps, puix que moto i pilot rodolen fins que arriben a l'esmentada xarxa. Díaz és seguidament atès pels elements de la Creu Roja. Afortunadament no s'ha produït cap ferida greu.

Vancells, Rabassa i Porthos fan una bonica carrera, sobresortint aquest darrer.

A poc de passar Porthos, puja Bierger, el qual no havia pres la sortida al seu degut temps.

El públic s'entusiasma en passar el sidecar que condueix meravellosament Cantenys, el qual agafa amb molta mestria el viratge.

Florio i Garcia passen sense res a remarcar.

Torna l'emoció al seu punt àlgid en passar Orobitge, el qual, a un tren senzillament fantàstic, agafa el revolt impecablement. L'ovació que es produeix entre els espectadors és tan forta, que sobrepuja el soroll natural de la màquina.

Passa Carrasco regularment, i Muntanyola, que portava una bona carrera, cau pocs metres abans de la meta, sense conseqüències.

Aranda i Garriga pugen amb llurs sidecars a bon tren; més ràpid Garriga.

Simó, amb el seu tricicle, fa una magnífica carrera, passant a gran velocitat, dominant perfectament el vehicle.

Dels cotxes que prengueren part a la carrera—oficialment, "només" —, sobresortiren l'Amílcar, de Platino; el Ford, de Misol; el Chenard, de Lasulo; el Lancia, de Dimi, i el Chevrolet, de Solanc.

A dos quarts d'una acabà aquesta interessant manifestació motorista, iniciant-se la desfilada després de copiosos i falaguers comentaris del públic espectador.

Felicitem, doncs, els infatigables dirigents del Motorista Club Barcelona, i felicitem-nos per comptar la nostra ciutat amb una altra entitat motorista que promet dies venturosos per al motorisme, al qual—ens plau constatar-ho — hi entren cada dia nous elements amb l'actuació dels quals assclirem, a no tardar, la supremacia d'aquest emocionant i viril esport.

A. FIGA

CALSSIFICACIO GENERAL

NO EXPERTS

Categoria 250 c. c.

1.—Patteck, amb A. I. S., 2 minuts 32 segons 8-10, a un promedi de 58'900 quilòmetres per hora. Rècord.

Categoria 350 c. c.

1.—I. A. M., amb A. I. S., 2 minuts, 25 s. 4-10, a 61.898. Rècord.

Categoria 500 c. c.

1.—Porthos, amb Norton. 2 minuts 26 s. 4-10, a 61.475 Rècord.

Sidecars 500 c. c.

1.—Cantenys, amb Dunelt, 2 minuts 56 s. 8-10, a 50'905. Rècord.

EXPERTS

Categoria 350 c. c.

1.—Orobitg, amb Rudge, 2 minuts 18 s. 6-10, a 64.935. Rècord absolut.

Sidecars 500 c. c.

1.—Garriga, amb Dunelt, 2 minuts 38 s. a 56 quilòmetres per hora.

Triciclos

1.—Simó, amb Simó, 2 minuts 41 s. 8-10, a 55'624 quilòmetres per hora.

Cotxes

1.—Miscl, amb Ford, 2 minuts 46 s. 8-10, a 53956 quilòmetres per hora.

El millor temps del dia, Orobitg, amb udge, el qual guanya la Copa de l'illustre President de la Generalitat de Catalunya.

Un nou pilot aviador català

Dissabte passat, i actuant de comissaris els senyors Antoni Guitian, pilot aviador, tinent de navili de l'Aeronàutica Naval, i Agustí Ponç, pilot civil, passà les seves proves d'examen el senyor Josep M. Ferrater, becari de l'Aero Club de Catalunya.

En totes les proves que realitzà el novell pilot obtingué el millor dels èxits, i per aquest motiu fou objecte ell i els seus professors, els senyors Canudes, Xuclà i Carreres, de moltes felicitacions.

Amb l'ingrés a l'aviació del senyor Josep M. Ferrater, l'aeronàutica catalana compta ja amb un important nombre de pilots en actiu, i és d'esperar que aquests elements podran comptar dintre de poc amb tota mena de facilitats per a seguir llurs pràctiques de vol, tal com es fa a França, Anglaterra, Alemanya i Itàlia, on els seus governs tenen especial interès a mantenir els pilots aviadors, tant civils com militars, en un perfecte estat d'entrenament.

*

Demà, festivitat de la Concepció, a l'Aeròdrom Canudes es donarà un festival d'aviació, al qual podran concórrer lliurement totes les persones que ho desitgin i així mateix efectuar vols de turisme i bateig de l'aire.

Hi haurà servei d'autocars, que sortiren a les deu del matí de la Ronda de la Universitat, cantonada a Balmes.

AUTOMOBILS USATS
Totes potències i marques
Preus sumament interessants
Romagosa i C.ia —— València 295

Motors Siemens els mes coneguts

Les pròximes regates d'outboards

L'organització de les regates d'outboards que el Club Nàutic de Barcelona prepara per al diumenge, dia 13 del que som, ha desvetllat els entusiasmes dels nostres outboardistes, els quals han començat novament els preparatius per a la posta a punt de llurs cascos i motors.

Segons està anunciat, el programa d'aquesta reunió està format a base de la regata volta de l'hora, a més de la classificació, completant-ho amb intents contra el record de la volta amb sortida llançada. En la volta de l'hora, a més de la classificació general, s'establiran dues classificacions especials: una de reservada a embarcacions amb motors standar 1930, i una altra per equips compostos de dues embarcacions, una d'equipada amb motor model 1931 i una altra amb motor standar 1930 i anteriors. Els dits equips seran designats per sorteig, que se celebrarà a la secretaria del club organitzador el divendres vinent, a les vuit del vespre, hora en què quedarà tancada la inscripció.

Les regates tindran lloc, tal com ja anunciàrem, al circuit establert als voltants del vivers de moHusos, començant la regata puntualment a dos quarts de dotze del matí.

CAMIONS
AUTOMNIBUS
Concessionari per a les provincies de Barcelona i de Girona
JOAN FLOTATS
Tamarit, 95 i 97 - Tl. 31508
BARCELONA

En Moreno està desesperat perquè encara no sap si es quedarà al "Paige" o el voldran a l'aliança italo-espanyola. Tot és qüestió de saber esperar, amic!

*

Sembla que l'ex-pseudo venedor Dolcet ja ha après tant de vendre cotxes, que està cercant una representació per compte propi. Es probable que d'arribar a terme aquest projecte, nomenarà a en López cap de vendes. L'agraïment és una de les més hermoses virtuts. Això darrer són paraules del propi Dolcet.

*

El marquès de Pescara ha demanat ajut per tal de traslladar a Barcelona els cotxes de carreres que té a París. La finalitat d'això sembla que no és altra que poder prendre part amb aquells vehicles a les vinents manifestacions de l'Autòdrom.

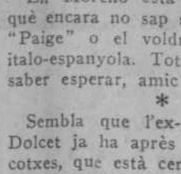
Ens agradaria que el senyor Morawitz s'hi prengués interès, puix que així potser sortiríem d'aquella rutina de córrer quatre o cinc cotxes de la mateixa marca, i sens dubte les carreres desvetllarien molt més interès.

*

Es probable que dintre de pocs dies puguem donar la nova de la definitiva adquisició de la "limousine" que tant temps fa que cerca en Boronat. Per avui no podem ésser més explícits.

*

En Roig — l'ex-recordman — té molt interès a fer constar que "per ara" no l'han sollicitat de cap de les flamants representacions que de poc temps s'han format a Barcelona.

El calendari del Campionat

En l'assemblea de diumenge passat, dia 29 de novembre, entre altres apartats de l'ordre del dia de relativa importància es procedí a la confecció del calendari dels partits de Campionat sota el següent ordre:

CLUBS PARTICIPANTS

Primera divisió

F. C. Barcelona, C. D. Espanyol, Sté. Patrie, Laietà S. C. Iluro de Mataró, Associació Esportiva de Mataró, Juventus de Sabadell, Gimnàstica de Badalona.

Segona divisió

L. T. C. d'Horta, Penya Coratge, Centre Catòlic d'Hospitalet, S. Iris de Mataró, Unió Cristiana de Joves, B. B. Montserrat, Atlètic B. B., Dinàmic B. B.

Tercera divisió

Atlas S. C., Antics Alumnes de les Escoles Franceses, Unió Social de Cornellà, Unió Republicana d'Hospitalet, Escletxes E. C., C. N. de Sabadell, Manresa B. B.

Primera data: 13 de desembre

Primera divisió

Iluro de Mataró - Associació Esportiva de Mataró; Laietà S. C. - Gimnàstica de Badalona; Sté. Patrie - C. D. Espanyol; Juventus - F. C. Barcelona.

20 de desembre

Juventus - Gimnàstica de Badalona; Iluro de Mataró - C. D. Espanyol; Laietà S. C. - Sté. Patrie; F. C. Barcelona - Associació Esportiva de Mataró.

27 de desembre

Associació Esportiva - C. D. Espanyol; Juventus - Sté Patrie; Iluro de Mataró - Laietà E. C.; Gimnàstica de Badalona - F. C. Barcelona.

3 de gener

Gimnàstica de Badalona - Sté. Patrie; Associació Esportiva - Laietà S. C.; Juventus de Sabadell - Iluro de Mataró; F. C. Barcelona - C. D. Espanyol.

10 de gener

C. D. Espanyol - Laietà S. C.; Gimnàstica de Badalona - Iluro de Mataró; Associació Esportiva - Juventus; Sté. Patrie - F. C. Barcelona.

17 de gener

Sté. Patrie - Iluro de Mataró; C. D. Espanyol - Juventus; Gimnàstica de Badalona - Associació Esportiva; F. C. Barcelona - Laietà S. C.

24 de gener

Laietà S. C. - Juventus; Sté. Patrie - Associació Esportiva; C. D. Espanyol - Gimnàstica de Badalona; Iluro de Mataró - F. C. Barcelona.

Segona divisió

13 de desembre

Iris de Mataró - Atlètic B. B.; Unió Cristiana de Joves - L. T. C. d'Horta; Centre Catòlic - Montserrat B. B.; Penya Coratge - Dinàmic B. B.

20 de desembre

Penya Coratge - L. T. C. d'Horta; Iris de Mataró - Montserrat B. B.; Unió Cristiana de Joves - Centre Catòlic; Dinàmic B. B. - Atlètic B. B.

27 de desembre

Atlètic B. B. Montserrat B. B.; Penya Coratge - Centre Catòlic; Iris de Mataró - Unió Cristiana de Joves; L. T. C. d'Horta - Dinàmic B. B.

3 de gener

L. T. C. d'Horta - Centre Catòlic; Atlètic B. B. - Unió Cristiana de Joves; Penya Coratge - Iris de Mataró; Dinàmic B. B. - Montserrat B. B.

10 de gener

Montserrat B. B. - Unió Cristiana de Joves; L. T. C. d'Horta - Iris de Mataró; Atlètic B. B. - Penya Coratge; Centre Catòlic - Dinàmic B. B.

17 de gener

Centre Catòlic - Iris de Mataró; Montserrat B. B. - Penya Coratge; L. T. C. d'Horta - Atlètic B. B.; Dinàmic B. B. - Unió Cristiana de Joves.

24 de gener

Unió Cristiana de Joves - Penya Coratge; Centre Catòlic - Atlètic B. B.; Montserrat B. B. - L. T. C. d'Horta; Iris de Mataró - Dinàmic B. B.

Tercera divisió

13 de desembre

C. N. Sabadell - Escletxes E. C.; Atlas E. C. - Unió Republicana; Manresa B. B. - A. A. Escoles Franceses; Unió Social de Cornellà - descansa.

20 de desembre

Unió Social Cornellà - Unió Republicana; C. N. Sabadell - A. A. Escoles Franceses; Atlas E. C. - Manresa B. B.; Escletxes E. C. - descansa.

27 de desembre

Escletxes E. C. - A. A. Escoles Franceses; Unió Social - Manresa B. B.; C. N. Sabadell - Atlas E. C.; Unió Republicana - descansa.

3 de gener

Unió Republicana - Manresa B. B.; Escletxes E. C. - Atlas E. C.; Unió Social - C. N. Sabadell; A. A. Escoles Franceses - descansa.

10 de gener

A. A. Escoles Franceses - Atlas E. C.; Unió Republicana - C. N. Sabadell; Escletxes E. C. - Unió Social; Manresa B. B. - descansa.

17 de gener

Manresa B. B. - C. N. Sabadell; A. A. Escoles Franceses - Unió Social; Unió Republicana - Escletxes E. C.; Atlas E. C. - descansa.

24 de gener

Atlas E. C. - Unió Social; Manresa B. B. - Escletxes E. C.; A. A. Escoles Franceses - Unió Republicana; C. N. Sabadell - descansa.

I amb dos diumenges de descans, es començarà la segona volta en el mateix ordre, però jugats els partits al camp contrari.

F. M.

Exide
Els acumuladors de més fama :: Recanvis de totes menes per a la part elèctrica dels autos
Reparacions garantides - Autotracció Elèctrica, S. A.
Moià, 6 i 8 (Aribau - Diagonal) - Telèfon núm. 77420

DE LOS 2 AÑOS EN ADELANTE

los niños deben tomar Harina Lacteada Nestlé todos los días, no como alimento único, sino como elemento necesario para corregir las deficiencias de los régimenes alimenticios ordinarios.

HARINA LACTEADA NESTLÉ tomada a diario suministra al organismo todos los elementos necesarios a su nutrición completa, le asegura un fácil desarrollo y lo protege positivamente contra el raquitismo a causa de su probada e incomparable riqueza vitamínica.

Pida Vd. a Sociedad Nestlé, A. E. P. A., Via Layetana, 41, Barcelona, un ejemplar del folleto "Un alimento completo ideal para la infancia", que le será remitido gratuitamente junto con un bote muestra de Harina Lacteada Nestlé.

CICLISME

Josep Campamà, vencedor del Campionat de l'A. C. Montjuïc

L'activa entitat del Parallel va celebrar diumenge passat el seu Campionat social, sobre un recorregut d'uns 118 quilòmetres.

El resultat donà una nova victòria al jove Campamà, qui baté els seus companys per la mínima diferència en disputat sprint.

Heus ací el resultat obtingut:

Primer J. Campamà, en 3 h. 31 m. (a més de 33 quilòmetres l'hora).

Segon, J. Borràs, a mitja roda.

Tercer, Lloret, a igual temps.

Quart, O. Rovira, igual temps.

Després entraren J. Monreal, J. Tudela, M. Moya, A. Aymà, I. Pino, J. Tarrés, L. Gijon.

Es clasificaren 24 corredors.

La Unió de Clubs Ciclistes

Dissabte passat, a l'estatge del Gimnàs Tiberghien, va tenir lloc l'Assemblea de les entitats ciclistes de Catalunya que formen la Unió de Clubs.

Els delegats discutiren els Estatuts que han de regir la dita Unió, i exposaren llurs punts de vista. S'acordà que dijous vinent, portat per la ponència, es posarà a discussió les proposicions que s'han de presentar al vinent Congrés de la U. V. E. del dia 20 de febrer.

Es d'esperar que hi concorreran totes les societats arherides (actualment són ja divuit), sobretot per la importància que pot tenir pel millorament de l'esport ciclista.

Diumenge vinent se celebrarà la carrera de la U. V. E.

Han començat a rebre's ja les inscripcions per a la carrera que diumenge vinent posarà en peu la comissió Deportiva de la U. V. E.

Els premis de la citada prova, són el producte de les diverses multes imposades als corredors, entre elles, la *famosa* de Canyardó.

Heus ací els inscrits:

Núm. 1. Oscar Rovira; de segona categoria.
" 2. Joaquim Tudela, de " "
" 3. Antoni Amela, tercera "
" 4. Josep Campamà, primera "
" 5. Pere Homs, tercera " "
" 6. Pere Sant, primera " "
" 7 T. Manuel Izquierdo, segona categoria.
" 8. Rafael Pou, primera " "

Dijous vinent quedarà tancada la inscripció.

Un final dramàtic en els Sis Dies de Colònia

Disabte termina la prova dels Sis Dies de Colònia, amb un final inesperat i dels que afortunadament no són gaire freqüents.

El "sixdayman" alemany Françenstein, qui formava equip amb el també alemany Buschenhagen, va creure que aquest l'havia traïcionat, i quan després de gran esforços realitzats per millorar les posicions perdudes s'adonà que tot era inútil perquè el seu company no li prestava ajut, en un rampell de bogeria llançà la seva màquina damunt l'escamot de corredors que voltaven la pista.

De resultes d'això, molts corredors sortiren lesionats i alguns d'ells de força gravetat.

Frankenstein s'hagué d'amagar entre el públic perseguit pels altres corredors, i sort tingué de la policia que l'em-

Que el Martorell aquest any és segur que serà campió, segons diversos dels seus jugadors i entusiastes.

* * *

Que serà segur si no perden cap més partit.

* * *

Que cal no oblidar que acabaran la primera volta amb 13 punts i començaran la segona el 13 de desembre...

* * *

Que han de jugar cinc partits a camp contrari.

* * *

Que les nenes del basquet de Mollet ja tornen a entrenar-se.

* * *

Que aquella personalitat que diumenge passat cridava tant al camp del Mollet, ha estat vuit dies al llit.

* * *

Que nosaltres creiem que fou a causa d'haver cridat tant, perquè, ha tingut unes angines que ni tan sols podia respirar.

* * *

Que a En Coll, del Mollet, tots els aficionats li diuen En Sastre.

Restaurant 'La Pàtria'
BANQUETS
La millor "paella" - Tel. 33394

Que el xicot, quan ho sent, s'estarrufa i almenys creix un pam.

* * *

Que força bé li aniria ésser un pam més alt, encara que al pot petit... etc.

* * *

Que l'àrbitre del partit Palamós-Cassà deixà convertir el partit amb una batalla campal.

* * *

Que "Madriles", del Palamós, es distingeix sempre pel seu joc brut.

* * *

Que durant tot el campionat no fa altra cosa que inutilitzar jugadors contraris.

* * *

Que alguns jugadors lesionats volen adreçar-se a la Lliga Amateur perquè desqualifiqui aquest jugador.

* * *

Que de resultes de l'acord pres per la Federació d'indagar els jugadors professionals que tenen fitxa amateur, a Blanes hi ha algú que tremola.

TALLERS GRÀFICS
PATRICI ARNAU
Verdaguer i Callís, 5 i 7
Telèfon 14856 Barcelona

Que aquell sportsman que tots coneixem (ja no té tants grans) dies passats deia que tots els clubs que juguen el campionat d'enguany amb el Blanes es queixen que aquest és massa bo. La "Fede" es reuní per estudiar el cas, però després d'enviar un delegat especial als partits d'Arenys de Munt i amb el Masnou, ara no sap si es queixen del Blanes per massa bo o per massa dolent.

* * *

Que a can Mateu estan de mal humor degut a què sembla que la "vedette" de l'equip els vol marxar.

* * *

Que sembla que la Junta del Blanes ha pres l'acord de modificar la línia mitjana. Prova d'això és que algú va a la caça d'un mig-centre formidable, tan gran com "l'univers".

* * *

Que es va prometre als jugadors un sopar si quedaven leaders de la primera volta del Campionat, i que per ara es moren de gana.

VISITEU
PANYERIES TACHER
TEL. 16162 - PELAYO, 50

Que la delegació de "Palestra", de Sant Pol de Mar, ha anunciat l'organització de les seccions anexes: Atletisme i Natació.

* * *

Que s'assegura un èxit, particularment en la natació.

* * *

Que En Bachs (Ernest) ho ha dit.

* * *

Que ell ja es veu a la natació defensant els colors del club.

* * *

Que el C. E. Santpolenc ha assolit, en aquesta primera volta, quatre punts.

* * *

Que mereixia tenir-ne més.

* * *

Que En Bernabeu ho va fent millor.

* * *

Que En Serra ens ha demostrat una vegada més que és un trumfo.

DE MOLLET DEL VALLES

S. C. Mollet, 3. - F. C. Atlètic Turó, 2

Aquest partit, si bé no fou molt interessant, va mantenir l'atenció del nombrós públic que va assistir-hi, fins al final, degut a l'anivellades que eren les forces dels dos bàndols, ço que feia preveure un possible empat.

Estem segurs, però, que si el Mollet hagués jugat sempre serenament, altre hauria estat el resultat, ja que en començar van dominar, sense que poguessin arribar a marcar, degut al seu nerviosisme.

Varen fer els gols del Mollet, Coll (2) i Salanguera (1), els del Turó, varen marcar-los Carrito i Gener.

Els millors Coll, del Mollet; i Castanyer, del Turó. Els altres varen complir, sense sobresortir.

Els equips eren:

S. C. Mollet: Aguilar, Martínez, Busquets, Torrents, Salanguera, Lluch, Gordi, Marimon, Coll, Besagués i Fernàndez.

Atlètic Turó: Castanyer, Serrano, Vidal, López, Cortés, Tubert, Esteve, Reverter, Carrito, Gener i Boles.

L'àrbitre senyor Soler, va fer-ho bastant bé i imparcial. Ja estaríem satisfets que tots els que hem de veure ho fessin igual.

Frederic Ros Chacon

D'ARENYS DE MUNT

C. D. Arenys de Munt, o
C. E. Santpolenc, o

El resultat d'aquest encontre celebrat al camp de l'Arenys, no s'adiu al que fop el partit.

El C. E. Santpolenc, descabdellà un joc molt superior al C. D. Arenys, malgrat que no marcà cap gol fou el dominador damunt el terreny. El C. D. Arenys es defensa molt amb una tàctica de joc poc adient al futbol, més que per la tècnica de joc es defensaren amb un joc dur que l'àrbitre senyor Borràs, amb molt d'encert sabé interrompre, abans no arribés a un joc brut i descarat.

El senyor Borràs que durant l'encontre arbitrà admirablement, a les acaballes pità algunes faltes imaginàries que li valgué una bronca.

Els equips es formaren de la següent faisó:

C. D. Arenys de Munt: Major, Màs, Casals, Noé, Puigdaví, Prats, Roca, Solà, Nello, Badia i Alzina. D'aquests Màs i Noé es defensaren bé.

C. E. Santpolenc: Serra, Estol Lleuger, Bachs, Saltor, Güera, Vergés, Roig, Surroca, Comes i Bernabens. Es distingiren Serra, Saltor i Roig, que foren els millors dels vint-i-dós.

F. Vives i Ginebra

DE MARTORELL

F. C. Catalunya, 2
C. D. Martorell, 4

Davant un nombrós públic es jugà, al camp local, l'encontre corresponent al campionat del grup C. entre els equips esmentats.

La lluita, jugada dura, però correctament, assolí, a la primera part, un aspecte superior pel joc descabdellat.

Un i altre bàndol actuaren coratjosament; els locals marcaren tres gols magnífics, d'oportunitat i valentia, fruits d'una actuació superba de Font i Lleó, ben ajudats per la resta de la vantera.

A la segona part els locals no s'empraren tan a fons, i el Catalunya pogué inquietar la porta local, i marcà dos gols; el primer, molt dubtós.

El Martorell aconseguí el seu darrer en una jugada personal de Lleó.

L'àrbitre senyor Altimonde, fou xiulat en diversos falls que perjudicaren evidentment un i altre equip, molt més al local, car a la primera part deixà passar dos penals clarissims.

En conjunt, el partit no havia defraudat l'interès que havia despertat, car s'ha fet evident que l'equip martorellenc està en franca recuperació, i que el Catalunya, de Viladecans, és, sens dubte, el més seriós dels adversaris del campionat en curs.

L'equip vencedor estava compost de la manera següent:

Marcet, Carreres, Mas, Borràs, Manent, Gómez, Rodríguez, Lleó, Font, Mates i Sitges.

DE CALELLA

C. E. Calella, 2. - U. E. Arenys, 1

El dia 29 del proppassat l'afició esportiva d'aquesta localitat tingué ocasió d'admirar un discutit encontre de campionat, ço que féu que el camp es veiés molt concorregut.

L'àrbitre collegiat senyor Chirri, arrenglerà els equips de la manera següent:

C. E. CALELLA: Nicolau, Ferrer, Pérez II, Pérez I, Aguilar, Vila, Illa, Padrós, Aler, Mascarell i Vila.

U. E. ARENYS: Reculons, Arenes, Font, Vidal, Pérez, Prats, Coll I, Balanda, Boada, Coll I i Pacífic.

Comença la primera part, i el quintet d'atac calellenc desborda l'onze forà, veient una passada de Mascarell a Vila, que dóna lloc al primer ensurt d'En Reculons.

Una centrada de l'extrem esquerre dóna ocasió a què Aler, d'una capcinada, envii, per primera vegada, l'esfèric a la xarxa.

L'equip arenyenc és castigat amb un free-kick, que, tirat per Mascarell, bat per segona vegada els dominis d'En Reculons, i finalitza així la primera part.

Comença el segon temps, i, quan són transcorreguts trenta minuts, els blaus són castigats amb la pena màxima, el que féu que l'equip forà aprofités aquest fall per aconseguir el gol de l'honor.

CAVABOS CARDONA VERGARA, 1

I, amb uns excessos de vista del senyor Chirri, acaba el partit amb el resultat més amunt esmentat.

L'àrbitre, alguns moments, dolent, i altres, també.

DE BERGA

C. E. BERGA, 1
U. E. BERGADANA, 3

Al camp del C. E. Berga es jugà aquest partit que era esperat per tota l'afició bergadana com un esdeveniment. El dia excellent que féu donà vistositat a l'encontre.

El resultat és just, ja que amb l'entusiasme que jugaren, la U. E. Bergadana es féu creditora de la victòria. Els del C. E. Berga, sense fer cap malt partit, estigué molt per sota el seu adversari. Malgrat da la bona voluntat posada a la lluita, no la desplegaren amb l'encert d'altes vegades. Als pocs minuts de començada la partida, feren el seu únic gol per mitjà d'Arenós en executar un free-kic, després decaigueren i el seu adversari s'aprofità per marcar tres gols, molt ven treballats tots ells.

La partida, amb tot i l'interès que era esperada pels dos bàndols, fou correcte, de la qual cosa cal felicitar-nos. I contribuí en gran manera l'encertada actuació de l'àrbitre. L'equip era: Treserra, Perpinyà I, Cubinsà, Rumbo, Puig, Bovet, Costa, Perpinyà III, Nevot, Cinca i Galobart.

DE VALLS

Una nova inscripció ha reunit el Campionat provincial de basquet que començarà a jugar-se el dia 6. Es tracta de la Penya Hel·lènica, de Reus, la qual, jugarà sempre amb l'equip que li corresponia descansar.

Així, doncs, la primera jornada comprèn els següents partits:

Ben Forjats-Reus Deportiu.
Gimnàstic-Sempre Avant.
Ploms P. Hel·lènica.

Cal ara que tant el públic com els jugadors sàpiguen comportar-se com a veritables esportistes.

A REUS

Catalunya Nova, 3
Arenas de Santa Coloma, 0

En el terreny del Catalunya Nova i davant de nombrós públic es jugà aquest encontre, que donà un nou triomf a l'equip local, ço que fa esperançar que aquest i el Tarragona siguin els que es disputin la supremacia en aquest Campionat comarcal.

L'àrbitre, senyor Alasa, que per cert ha estat molt justet en la seva tasca, arrenglerà els equips de la següent manera:

CATALUNYA NOVA.—Delfín, Martí, Domingo, Torrell, Gascón, Astelella, Calaf, Reig, Ciurana, Cisterer i Escoda.

SANTA COLOMA.—Costa, Cobos, Segura, Vilanova, Canela, Aymerich, Bosch, Casajoana, Viladoms (Gassol i Moncosí.

El partit fou un continu domini dels locals, que durant la primera part no saberen aprofitar-ho, car només marcaren un gol, obra de Ciurana.

A la segona part el domini no fou tan intens, però els davanters estigueren més encertats, i marcaren dos gols més, per obra de Cisterer, d'una passada d'Escoda, i l'altre d'un bon cop de cap de Calaf en rematar un còner, distingint-se aquest darrer jugador durant la segona part per la rapidesa de joc.

Els millors dels guanyadors, la defensa Gascón, Calaf i Ciurana.

BANYERES CARDONA VERGARA, 1

minuts, que marcà Vidal, el qual fou, junt amb Dalmau, dels millors dels locals.

Acabà el partit amb el resultat d'empat a un gol.

El F. C. Montgrí arrenglerà els següents jugadors:

Dalmau, Hugues, Vilanova, Puig, Grau, Radiesa, Vilella, Isern, Vicents, Casanoves i Vidal.

DES DE BLANES

C. D. Masnou, 1; F. A. Blanes, 5

La primera part transcorregué amb una grisor fantàstica de tots dos equips, sense que es pugui assenyalar domini de cap costat.

En aquesta part el Blanes marcà un gol, obra d'en Grau, que primer jugà a l'extrem, com sempre, però després passà al lloc d'interior.

La segona part ja fou un xic més moguda, sobretot per part del Blanes, que s'anà imposant de mica en mica; prova d'això són els quatre gols que marcaren, per un el Masnou.

D'aquest quatre gols, dos foren aconseguits per Barris i dos per Barceló.

La línia mitjana del Blanes torna a fer de les seves, i no s'entén ni per casualitat. Portes, a la defensa, molt insegur i obsequiantnos a cada moment amb ciris.

Els millors del Blanes foren, en primer lloc, Casavella, que féu parades magistrals; el seguí en mèrits Domènech, que cada dia ens agrada més en el seu joc d'extrem.

arcaEdn deèiPlm

DE PALAMOS

C. D. Cassà, 1. - Palamós, S. C. 3

El darrer diumenge de novembre es jugà aquest emocionant partit de Campionat gironí el qual era esperat per tota l'afició puix que l'equip del Cassà, imbatut fins aquella data, es presentava amb totes les possibilitats d'assolir la victòria. Però no fou així; la major movilitat de la ratlla ofensiva palamosina molt ben ajudada per la mitja en la qual hi excelleix la notabilitat del seu migcentre Rosalench, es cansà de posar en perill la defensiva del club visitant, marcant-li ja a la meitat del primer temps tres gols obtinguts per Rosalench, Campuzano i López.

D'aquest partit en sortiren lesionats de consideració el porter del Cassà, Torrent i el defensa palamosí Santamaria. Celebrarem la seva millora.

El gol de l'honor cassanenc l'obtingué Girona.

L'home del xiulet manà l'arrenglerament dels equips així:

C. D. Cassà: Torrent, Sais, Armangué, Gruart, Poch, Caselles, Bosch, Gifrer, Girona, Fernàndez i Pagès.

Palamós S. C.: Grau, Vila, Pauta, Rasós, Salvador, Jiménez, Companys i Casamajor. — Vigo.

TORROELLA DE MONTGRI

El nombrós públic que va acudir al camp no va quedar defraudat. Els primers moments les forces anaren igualades. Destacà Rosalenc pels forasters. Els nostres van tenir bones ocasions de marcar, que desaprofitaren per poc encert dels davanters. En el lloc de davanter centre va jugar En Vicents, que decepcionà el públic. Als finals de la primera part, una centrada de Napoleón fou causa que Puig, en una dissortada jugada, marqués el gol a favor dels forasters. A la segona meitat, els nostres surten disposats a igualar, però els mitjos forasters, sobretot Rosalenc, aturant tot intent de molestar el porter contrari, van privar que es marqués, fins als darrers Dabau, Rosalench, Garcia, Napoleó, López, Campuçano, Viu i Ribes.

A. C. M.

DE LLORET DE MAR

S. C. Lloret, 5. - F. C. Amer, o

El Lloret ha començat la segona volta del campionat provincial amb una victòria que es donava ja per assegurada, car el partit que es jugà a Amer, quan la volta primera, es decidí, ja, a favor seu per 6 gols a o. A conseqüència, però, de les darreres actuacions dels visitants, que havien estat magnífiques, hi havia expectació.

El domini fou completament dels locals, principalment cap al final de l'encontre, que s'arribà a l'embotellament. No obstant, l'entusiasme dels minyons de l'Amer no decaigué ni un moment, igual que la correcció que ambdós equips empraren sempre.

Pels forasters sobresortí, principalment, el porter. La seva actuació fou del tot acceptable, i els gols que li passaren eren imparables. Molt bé, també, els interiors.

La ratlla mitjana del Lloret va estar seguríssima, i impedí, quasi del tot, les arrencades contràries. Això fou la causa que la defensa no tingués molta feina. Babot, el millor de la davantera, marcà tres gols i Andreu obtingué els dos restants.

L'equip vencedor: Solei, Ferreres E., Ferreres S., Manyach, Sancho, Ferrés J., Cabanyes I, Coll, Andreu, Babot i Casadevall.

OXO CALDO VERDADERO EN CUBITOS PRODUCTO LIEBIG

A PALMA DE MALLORCA

Terminació del campionat de futbol regional i començament del de Lliga

Després del partit Balears-Mallorca, guanyat pel primer, per dos gols a un, ha finit el campionat d'aquest any, havent-se classificat així els equips:

Mallorca, campió, 12 punts; Balears, sots-campió, 10; Constanci, 8; Athletic, 6, i Manacor, 5.

— Fins fa pocs dies no s'ha sabut en concret el calendari del campionat de Lliga, en el qual pren part el Mallorca en representació d'aquesta regió. Els partits que jugarà l'esmentat equip i les dates són els següents:

20 de desembre: Júpiter-Mallorca.
27 de desembre: Mallorca-Saragossa.
3 de gener de 1932: Mallorca-Martinenc.
17 de gener: Mallorca-Ibèria.
24 de gener: Sabadell-Mallorca.
31 de gener: Mallorca-Badalona.
7 de febrer: Mallorca-Júpiter.
14 de febrer: Saragossa-Mallorca.
21 de febrer: Martinenc-Mallorca.
6 de març: Ibèria-Mallorca.
13 de març: Mallorca-Sabadell.
20 de març: Badalona-Mallorca.

Tots els partits es jugaran al camp del club esmentat en primer lloc.

Coneguda la vàlua dels participants, hom espera lluites honorables al camp de Bons Aires, on es jugaran, així, els partits corresponents a l'actual campió, C. D. Mallorca

CAMPIONAT AMATEUR DE GIRONA

PRIMERA CATEGORIA

CLASSIFICACIO ACTUAL

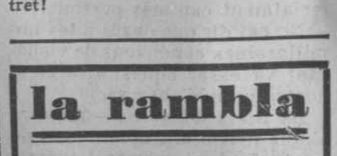
	Partits	Punts
Figueres	6	10
Palamós	6	7
Cassà	5	6
L'Escala	6	6
Fárnés	5	5
Montgrí	4	5
Olot	5	3
La Bisbal	5	o

OBSERVACIONS

Segons el calendari establert, manquen a celebrar, per diverses causes, els partits següents:

Farnés - Olot.
Cassà - Montgrí.
Bisbal - Montgrí.

DINERS SOBRE VALORS
espanyols cotitzables, s'anticipen ràpidament. Interès legal, i per quantitat major a la pignoració corrent. Informaran: Crèdits i Finances. Ronda de Sant Pere, 37, pral. 2.ª - D'11 a 1 i de 5 a 7

Butlletí comarcal

UN ACCIDENT

En el partit Girona-Manresa, el notable jugador gironí i company de premsa Josep M. Corredor tingué la dissort de lesionar-se un peu.

Encara que la lesió no és greu, el tindrà allunyat de les lluites esportives algunes setmanes.

No cal dir que celebrarem que com més aviat millor reaparegui collaborant amb el gran encert a què ens té acostumats en les tasques del Girona F. C.

JA ES BADAR!

Escena al camp del Girona.

Parla en Heres:

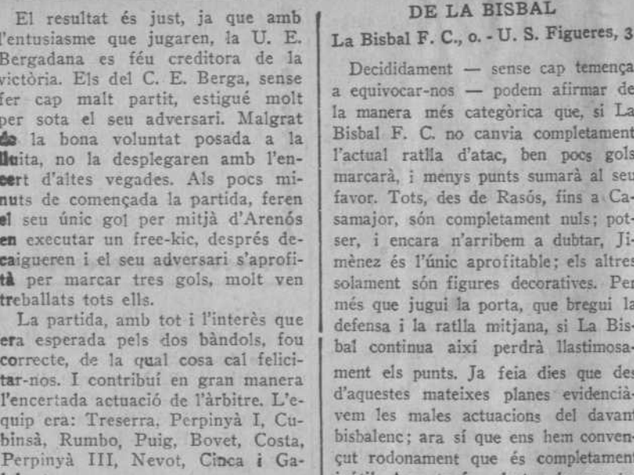
—Amb això de les lesions passen coses molt curioses. Figurat que un dia, passant arrambat a un guardacantó, dalt d'una moto a 90 per hora, vaig donar una petita trompada. Quan vaig baixar de la moto em vaig adonar que tenia la cama trencada.

Contesta en Mascort:

—Home! Es que tú ets molt distret!

la rambla
PREUS DE SUBSCRIPCIO
Trimestre... ... ... 2'50
Semestre... ... ... 4'50
Anual.... ... ... 9'—
El pagament pot fer-se per Gir Postal o amb segells de Correu

Els dermatòlegs aconsellen emplear les cremes o pastes per a afaitar, amb preferència al sabó i totes les formes sabonoses (vegi's «Manual de Cosmética», de Saafeld, traducció del Dr. Peyrí, pàgina 86)

Entre totes les cremes, la

PASTA NIX

ha estat elaborada pensant en l'higiene de la pell. El seu ús cura irritacions, picors, grans, etc. La cara, després d'afaitar-se, li quedarà fina, fresca, suau, sense aquell encarcarament que li fa semblar que té els muscles d'una sola peça, ni aquella cremor tan molesta, de l'afaitat a l'antiga.

Demani-ho en drogueries i perlumeries al preu de 2'50 pessetes tub.

ANIS DE LA ASTURIANA
Exquisit licor nacional

LA T.S.F.

Els discursos polítics per ràdio

Coincidint amb la implantació del nou règim en què ara es desenvolupa la vida del nostre país, si la premsa i altres sectors informatius de l'opinió han recollit el benefici anex a tota idea renovadora, és sens dubte la radiodifusió la més beneficiada.

En l'ordre informatiu recordem com un pesombre la prèvia censura de la premsa i la vexació de què era objecte per obra de les famoses "notes oficioses". És viu encara en nosaltres el record d'aquell atropellament a la ciència en la persona de l'illustre doctor Marañon pel seu cicle de conferències sobre Eugenèsia, que fatalment per a la cultura i per a la ciència suspengué una ordre dictatorial.

Premsa, ciència, cultura, tot el que significava millorar el nivell cultural del poble, era, quan no perseguit, menyscabat en els seus drets.

Ja en ple règim democràtic, dins del qual totes les idees poden pressentir-se descarnades, pertoca a la radiodifusió de portar a cap un important servei cultural en aquest sentit.

Igual que en tots els països que es disputen l'hegemonia de la civilització europea, tenim recent el cas d'Anglaterra, ha de fer-se arribar al ciutadà, per tots els mitjans de què es disposi, tots els programes polítics i socials. I aquest sistema de divulgació que és la ràdio compleix aquesta millor que cap altre, per la seva independència dels partits i dels homes de les diferents ideologies que actuen davant el microfon.

Ningú que tingui sentit pràctic de la vida i sàpiga pensar més enllà dels límits del seu hermetisme convencional no pot rebutjar la profusa divulgació de les idees. L'exposició d'un programa polític, sigui quin sigui, mentre la seva defensa no sigui ofensiva per a una altra idea que algú professi i per tant respectable, no té res de punible. Ans al contrari: mereix, quan s'expressa així, el més gran respecte de tothom.

Aparells receptors d'alta qualitat per la seva acurada tècnica que cobreixen dotze noves patents, presentats en luxosos i artístics mobles de ressonància equilibrada

Neutrodí de 6 vàlvules, 980 Ptes. Superheterodí de 7 vàlvules, 1.250 pessetes. equipat amb les especials "PENTODO" i "VARIABLE-MU". Modulació natural, llarg abast, selectivitat garantida.

Bell conjunt obtingut de la ciència més moderna que contribueix a endolcir les hores de la llar en cantar-se els concerts de les emissores europees

EXPOSICIÓ I VENDA

Ràdio-Lot

PASSEIG SANT JOAN, 17 - BARCELONA

RECEPTOR

Ràdio CLIMO

enxufable al corrent sense antena

Preu: 400 Ptes.

Ramon Climent

Consell de Cent, núm. 266

Telèfon 23058

El nostre poble, que viu a l'unison dels més civilitzats, no ha estat aliè a aquest pla. És un deure de justícia reconèixer que la ràdio a Barcelona se'ns ha avançat a aquesta orientació en permetre que davant el seu microfon parlessin homes de les tendències més oposades. Però ens sembla insuficient el que es fa en aquest sentit. Cal una propaganda més gran de les idees. Cal treure de la seva passivitat els indiferents, ja que fins que no haguem fet un poble eminentment polític no haurem fet un gran poble.

Notícies curtes

El dia 15 de desembre serà inaugurada la nova estació de Langenberg, que emetrà amb ½ kw.

— Als voltants de Belfast s'establirà una nova estació que tindrà una potència de 15 kw. L'actual estació, de 0'5 kw., no cobreix tota la regió, per al qual servei fou establerta.

— La B. B. C. ha adquirit prop de Washford Cross, Somerset, un terreny de 900 àreas per a instal·lar-hi la nova estació de West Regional.

— Pròximament s'instal·laran a Rússia dues estacions de 100 kw. a Minsk i Sverdlovosk (Ural), i catorze estacions de 10 kw. a distintes localitats del nord, centre i migdia de la Rússia europea i asiàtica. Formaran una cadena que cobrirà tot el territori rus.

— Una nova estació, la R. V. U., col·labora en la radiofonia holandesa. La V. A. R. A. serà autoritzada per servir-se novament de l'onda de 298 metres, assignada a l'estació de Kootwijk per a les emissions oficials.

Maria Ladrón de Guevara i Rivelles a l'estudi de Ràdio Barcelona

Anit visitaren l'estudi de "Radio Barcelona" els *star* de la Metro Goldwyn Maria Ladrón de Guevara i Rivelles, els quals dirigiren una afectuosa salutació al poble de Barcelona i al públic en general.

Maria, que ens va dir els nombrosos motius que té per portar a l'ànima Barcelona per haver-hi conegut el seu espòs i firmat també el seu contracte amb la Metro, rivalitzà amb el seu espòs en l'apassionament que posava en parlar-nos del seu afecte a Barcelona. Semblava com si llurs ànimes no coneguessin! un altre firmament que el de la nostra ciutat.

Es just que des de les nostres columnes corresponguem a llurs bondats i sinceres paraules. Els desitgem immillorables èxits en llur brillant carrera.

Important millora per a la navegació marítima

El Govern de l'Uruguai ha encarregat a la Companyia Marconi el muntatge de tres noves estacions automàtiques de radiofars a la costa uruguaia.

Aquestes estacions, que probablement prestaran servei a l'entrada de l'estiu vinent, seran del tipus omnidirectiu fix. Els transmissors seran instal·lats a la illa Llops, cap Poloni i al vaixell-far d'Englich Bank. Els aparells emissors s'han projectat de manera que puguin treballar sobre dues longituds d'ondes fixes: una de 600 metres i una altra compresa entre els 950 i els 1.050 metres.

El radiofar de Marconi del vaixell-far funcionarà en combinació amb un aparell de senyals sonors submarins, de manera que els navegants podran estimar la seva distància i la seva posició amb relació al vaixell--far. El radiofar de la illa Llops transmetrà amb onda de 1.000 metres. El radiofar de cap Poloni transmetrà amb onda de 1.000 metres. Encara no ha estat determinat quin haurà d'ésser el senyal especial que pugui caracteritzar l'emissió del vaixell-far, però es pensa emetre una sèrie de senyals ininterromputs, combinats amb els de l'aparell submari.

Notable servei de Ràdio Socors

El cèlebre explorador de les regions polars doctor Charcot ha aconseguit per T. S. F. el guariment d'un infant.

Un fuster danès que estava treballant en la construcció d'una casa per a la missió polar francesa de l'any vinent, a les costes groenlandeses, avisà per radiograma a la central d'aquesta missió que tenia un infant greument malalt. Aviat decidiren acudir al doctor Charcot, coneixedor d'aquells països i dels recursos, tan dòbils, en menedicina, que es poden utilitzar en aquelles aillades i desolades regions. El famós doctor, per T. S. F., tingué cura i guarí la criatura.

Medalles i Copes

per a concursos d'esports

E. Segura

Plaça Francesc Macià, 15

Dels amics d'En Borrell, del Teatre Zorrilla, de Gràcia, hem rebut una quantitat que, junt amb la de LA RAMBLA, serà ingressada a la subscripció de "La Publicitat"

TEATRES

TEATRE NOVETATS

A les deu: L'exitàs de l'Artis

Els tres pretendents d'Antònia

Demà, a dos quarts de quatre

LES ARRACADES DE LA REINA

Altres quarts de sis:

ELS TRES PRETENDENTS D'ANTONIA

Nit: Organitzada pel Circol d'Ultramarins: **UN CAP DE TRONS** i la genial **MERCE SEROS**

TEATRE CATALA ROMEA

Hospital, 51. - - Telèfon 19697

Companyia Vila-Davi

Avui, dilluns, a un quart d'onze: **RADIO CHICAGO, W. P. H. 15** - Sorprent novetat teatral - Emoció - Misteri - Comicitat

Demà dimarts, diada de la Immaculada: A dos quarts de quatre, la revista per a infants **LES AVENTURES D'EN TITELLETA**. A tres quarts de sis i a un quart d'onze: **RADIO CHICAGO, W. P. H. 15.**

CINEMES

COLISEUM

Avui, nit, a les 10: En Sessió de Gala, estrena de la gran cinta

TABÚ

Fantasio

Avui, nit, a les 10

UN BEBE DE REGALO
REVISTA PARAMOUNT
BODA EN UN CHARCO

Caricato **Cinamond**, i gran èxit de l'espectacular opereta

MUSIC-HALL

per **Willy Forts**

ROSSELLO CINEMA

Entre P. Gràcia i Rbla. Catalunya

Avui, nit, a les 9'45

Interessantíssim programa

EL VALS DEL DANUBIO (sonora)

i la pellícula de gran èxit, parlada en espanyol,

Camino del infierno

CINEMA PARIS

Avui, nit, a les 9'45:

Grandiós programa, amb la divertida cinta parlada en espanyol

DE BOTE EN BOTE

per **Oliver Hardy** i **Stan Laurel**

ESPORTS

BOXA

Demà-passat, dimecres, a un quart d'onze de la nit, al

"NUEVO MUNDO"

del Paral·lel

SANSANO — **SANS**
SANTANDREU — **KID BES**

a 6 reprises

Güell -- Bru

a 8 founds

2 COMBATS A 10 ROUNDS

RIVARA - SCHMIDT

(pesos forts)

MAX IZARE - HORAS

(semi-pesats)

Preus: Entrada general, 2'50 pessetes
" de llotja, 3'— "
Ring, des de 4'— "

FRONTO NOVETATS

Avui, dilluns, tarda, a les 4'15: **ELOLA I - AREITIO I** contra **ONAINDIA - NAVAS**. Nit, a les 10'15: **CAZALIS I - AZPIRI** contra **AZUMENDI - TEODORO**. Detalls per cartells.

LA DONA CATALANA

Anna Maria Martínez-Sagi, ens parla del "Club Femení i d'Esports" i de les seves activitats literàries

A MANERA DE PRÒLEG

Anna Maria Martínez-Sagi és, evidentment, una de les dones més interessants del moment actual a Catalunya.

La seva actuació al Club Femení i d'Esports, la seva tasca periodística i, sobretot, la seva revelació com a dona de lletres — consagrada recentment pel públic i la crítica de Madrid — la situen en un lloc preeminent del nostre feminisme, i és per això que li hem demanat — comptant a la bestreta amb la seva amabilitat exquisida — unes impressions sobre tot allò que té relació amb les seves activitats, sobretot allò que fa d'Anna Maria Martínez-Sagi una dona d'un dinamisme excepcional a les nostres latituds.

Anna Maria ens ha facilitat extraordinàriament la tasca. Les nostres preguntes, curtes i concretes, han estat contestades amb una amplitud que ens ha satisfet a bastament. Anna Maria és periodista; sap el que és fer un interviu, i després de confessar que li agrada més preguntar que respondre, ha respost planerament, extensament, al nostre interrogatori:

I hem començat:

—Digueu-nos la vostra impressió del viatge a Madrid...

—El viatge a Madrid, esportivament, crec que va ésser un èxit. Era la primera vegada que la dona catalana actuava en atletisme fora de Catalunya, i la victòria no obstant, vàrem aconseguir-la nosaltres. Per molts pocs punts de diferència, és cert, però també heu de tenir en compte que dues de nosaltres — la Navarro i jo — estàvem lesionades, i en conseqüència, les marques que férem no eren, ni de molt, les assolides en els entrenaments. La qüestió és que es va guanyar, que era el que ens interessava: per l'esport femení, pel nostre Club, i sobretot, per Catalunya.

—¿Fa molt de temps que practiqueu l'esport?

—Sí, de molt petita que faig esport. Vaig debutar jugant a futbol. No us esvereu! Jo tenia set o vuit anys, i el meu cosí — en Sagi-Barba, i el meu germà, ex-jugador del Barcelona—m'hi obligaven! ¡Quins partidassos al passadís i al terrat de casa nostra! Recordo que jo feia de porter, i com que no sempre les parades tenien prou eficàcia, ni els "plongeons" eren massa ràpids, tot d'un plegat sentíeu un terrabastall i paf!, la pilota se n'anava de dret a la taula que paraven en aquell moment, i els plats, les copes, i les setrilleres quedaven a bocins. Això quan no em feien un ull de vellut, o no e mpelava els genolls, i el "match" s'acabava plorant a llàgrima viva. Després, i durant molts anys, vaig dedicar-me de ple al tennis. M'entrenava sovint, prenia part en gairebé tots els concursos, i crec que fins vaig arribar a fer-ho bastant bé. Tinc unes quantes copes guanyades, i tasses objectes d'art, i de llums per a la tauleta de nit en tinc per donar i per vendre. Es veu que aleshores estaven de moda, i en totes les competicions femenines no hi podia faltar com a premi el cèlebre llumet. Actualment, però, és quan practico amb més intensitat l'esport: el basket, tennis, natació, atletisme, i a l'estiu, el rem.

—I digueu-nos, ¿quin és l'esport que més us agrada de practicar?

—De tots els esports, en el que gaudeixo més, el que em proporciona més emoció, és l'esquiar. ¡Aquells pendents a tota velocitat, amb les conseqüents tombarelles i caigudes violentes!

—¿I el que més us capfica?

—El que em capfica? ¡Els llançaments! Aquest maleït pes, que no vol anar més lluny dels set metres, i el javelot, que s'encasqueta a no passar dels vint!

—Els practiqueu per gust?

—Practico els esports perquè realment m'agraden, i ultra això, perquè considero que és absolutament necessari de conrear bons exercicis. No sóc jo qui per glossar ara els avantatges de la Cultura Física. Persones ben autoritzades i competents, destacades personalitats mèdiques, n'han parlat amb prou eloqüència i han demostrat a bastament com és imprescindible de preocupar-se de la nostra constitució física, i com pel seu millorament, hi té una estreta relació la pràctica — pensada, dirigida, adequada — dels esports. Quedem, doncs, que l'esport és per a mi una distracció que gairebé jo mateixa m'imposo, perquè crec que ha de beneficiar-me.

—Tinc entès, amiga Anna, que us vàreu apuntar un èxit personal com a conferenciant.

—Sí, efectivament, vaig aprofitar el viatge a Madrid per donar una conferència a "Lyceum Club" i un recital de poesies. Us confesso sinceramente que no esperava pas una acollida ta nfavorable, sobretot per part de la premsa, i més concretament, de la premsa de dretes, que no acostuma a ésser mai massa amable amb Catalunya, ni li interessa, per tant, tot allò que a ella fa referència. No obstant, aquesta vegada, i davant de la meva estupefacció, no ha estat així. S'ocuparen de la

meva actuació a la tribuna amb molt d'interès, i tingueren — això va ésser el que més em va satisfer — paraules ben cordials per a la nostra terra. Ara estic molt contenta, perquè després d'aquella conversa — jo no dono conferències, i el títol pompós de conferenciant no m'escau ni m'agrada gota — moltes senyores vingueren a exposar-me llurs projectes en relació amb el nostre "Club Femení". Semblà que en exposar-los la nostra actuació, des del principi de la fundació del Club, aquesta actuació nostra, essencialment democràtica, apolítica i cultural en tots els aspectes, va interessar-les fins al punt que un grup d'elles, el més identificat amb la nostra tasca, amb un estimable afany de cordialitat, simpatia i conprensió envers Catalunya, ha volgut — i ja està treballant actualment — crear una entitat semblant a la nostra, que portarà també el nom de "Club Femení i d'Esports" de Madrid, però fent constar que està absolutament identificat amb nosaltres i adherit al nostre Club Femení. Jo n'estic força satisfeta, de tot això. És potser la primera vegada que unes dones de Madrid senten l'afany d'unir-se, per una obra cultural, amb les dones de Catalunya. Germanor, concòrdia, comprensió: ¡no voldria altra cosa! ¡Qui sap si serem les dones les que ho aconseguirem!

—No sabia pas que féssiu versos...

—Sí; després d'explicar detalladament l'actuació del Club Femení, vaig donar un recital de les poesies que publicaré en un volum, per any nou. Bé; ¡però això no ho digueu a ningú! És la meva gran debilitat, i la meva màxima afició: l'escriure versos. No us n'estranyeu? Sembla que a molta gent els fa certa gràcia això que corri darrera d'una pilota, i llenci el javalot, i després escrigui sonets. ¡Què hi farem! Jo crec que l'Esport i la Poesia són perfectament compatibles. No us sembla?

—I bé, ¿quines són les vostres aspiracions?

—Les meves aspiracions? ¡Us en riureu! Somnio, des de fa no sé quants anys, en anar a la Polinèsia! Aquelles illes meravelloses, que potser no arribaré a veure mai, són una de les meves obsessions! Altra..., l'assolir un nom amb les poesies. Pueril il·lusió, potser! No obstant, jo em consideraré ben compensada si durant la meva vida, i encara que sigui a una sola persona, he proporcionat amb elles un moment de plaer espiritual. En tinc prou amb això, i per no deixar d'escriure mentre visqui. Una altra de les meves il·lusions és la que el nostre "Club Femení i d'Esports" arribi, amb el temps, a ésser, per la seva actuació i preponderància i nombre de sòcies, una entitat per l'estil de les que avui admirem a Anglaterra i Alemanya.

—¿Esteu contenta de la marxa del Club Femení i d'Esports?

—No és res per a un Barcelona, i amb la quota estipulada i amb el que la dóna dret la dita quota, passar de mil sòcies. No és res. Jo no sé què faria per aplegar tots els milers de dones que treballen i no poden disposar de masses pessetes per a fer-se sòcies d'altres entitats que avui funcionen a Barcelona, perquè s'assabentessin que per **tres pessetes al mes** el nostre Club els ofereix ¡tantes i tantes coses interessants! Confio amb què el dia de la festa de les modistes, a la tarda, al Palau de Belles Arts, pel fet d'excloure, a honor de les nostres modistetes, la quota d'entrada, o sigui que la que signi aquell dia la proposta de sòcia no pagarà més que **les tres pessetes mensuals**, i màxim havent-nos concedit l'Ajuntament els baixos de l'hotel de la Plaça d'Espanya, on ens quedarà, un cop fetes les obres, un local espaiós, amb bona piscina, espero que aquell dia, doncs, entraran moltes sòcies noves. Demano a les modistes que d'aquí a uns quants dies la realitat respongui a aquests bells auguris d'avui.

—Parlem ara de...

—Ah! Però o heu acabat? Decididament, confesso que m'estimo més "interviuar" que no ésser "interviuada".

—No; parlarem, si us plau, de política.

—Política? M'interessa força, però, per ara, no sóc més que una observadora atenta, a l'expectativa sempre de tots els esdeveniments, però no amb desig de prendre-hi una part activa; d'actuar-hi, en una paraula. El "microbi polític" no m'ha atacat, encara.

—Sou feminista, no?

—Feminista? Sí, si el feminisme vol dir tenir consciència de tots els deures, drets i responsabilitats, i saber conquerir-los i defensar-los, quan l'hora és arribada, amb noblesa i valentia. No aconseguir res amb crits i aldarulls, ni tampoc fent-se les màrtirs i vessant unes quantes llagrimetes. No crec que hi hagi necessitat de violència, ni tampoc de compassió. Amb què hi hagi lleialtat i compressió, n'hi ha més que suficient per triomfar quan la causa que es defensa és justa.

***

No volem abusar més de l'amabilitat — exquisida amabilitat — de la senyoreta Martínez-Sagi, i donem el nostre interviu — més pròpiament monòleg, perquè la nostra interviuada ens dóna la feina feta — per acabat.

Abans — no caldria dir-ho — la felicitem cordialment pels seus èxits de Madrid, que no són altra cosa — al nostre entendre — que el pròleg dels que està predestinada a aconseguir en el món de la literatura, simultàniament amb el de l'esport.

LEWIS

Homenatge a Vicents Piera

La Comissió organitzadora de l'homenatge al jugador Vicents Piera fa avinent a tots els que simpatitzin amb l'homenatjat, que l'acte esmentat se celebrarà a l'Hotel Orient diumenge vinent, dia 13, a les nou de la vetlla.

La Comissió prega a tots els que vulguin assistir-hi que se serveixin recollir com més aviat millor el tiquet, donada la demanadissa d'aquests. El seu import és de 16 pessetes, i poden recollir-se a l'Hotel Orient, Hotel Espanya, Casal Barcelonista (carrer del Consell de Cent, 263) i Comissió organitzadora, Telèfon 35354.

La Comissió organitzadora d'aquest acte està integrada pels senyors J. errer Ametller, Manuel Carbonell Serra, Francesc Torta, Sebastià Vila Borrell, Tomàs Pallerola Fees i Joan B. de la Llera.

LUTEPHON

El millor aparell de ràdio

Funciona sense antena i enxufat directe a la corrent

Facilitats en el pagament

ESTABLIMENTS LUTETIA

Ptes. 495 Casp, 22 - Telèfon 14372 - Barcelona

Clarion Radio

Heus ací els dos models **CLARION** que actualment assoleixen la màxima popularitat i que obtenen mundialment l'èxit més ressonant, per destacar-se i restar reconeguts com els millors receptors del tipus NEUTRODI i SUPERHETERODI dissenyats en la present temporada de 1931 - 32.

MODEL 40 — Amb circuit NEUTRODI ultramodern, a base de les vàlvules **Multi-Mu** i **Pentodo**, dotat de tots els perfeccionaments i equipat amb el famós altaveu dinàmic TCA, amb el 98 % de puresa de to.

MODEL 80 — Amb circuit SUPERHETERODI. Es el receptor ideal per excel·lència, per a tothom que desitgi una selectivitat extremada. Es difícil de trobar un receptor que l'avantatgi. Equipat amb vàlvules **Multi-Mu** i **Pentodo**. Va proveit de tots els refinaments i avantatges coneguts fins al dia i amb altaveu dinàmic TCA.

Mod. 80 de 7 vàlvis. (equivalent a 9)

Agències oficials CLARION:

Casa Boldú - Girona, 135 — Establiments Rucarda - Corts Catalanes, 598 — Agustí Guarro, Rambla de Catalunya, 7 — Josep Payerol - Sant Andreu, 108 — Pelayo Ràdio - Pelayo, 8. Popular Ràdio - Rambla Santa Mònica, 19 — Ràdio Calvera - Rosselló, 241 — Ràdio Canaletes, Rambla de Canaletes, 6 — Establiments Lutetia, Casp, 22

Distribuïdor General: PLATO TEIXIDO Diputació. 175-181